

універсум

Талант — це праця, знання — це сила

www.zu.edu.ua

facebook.com/zu.edu.ua

t.me/zueduua

№ 5 (214) травень 2026 року // щомісячна студентсько-викладацька газета Житомирського державного університету імені Івана Франка

Розповсюдження безкоштовне

center@zu.edu.ua

(093) 125 78 93

При Центрі є найпростіше укриття

Житомирській державний університет імені Івана Франка та Літній центр дозволять та розвитку дітей оголошують набір для дітей 6-11 років до літнього табору «Веселкова країна».

Тривалість: 01.06.2026 - 19.06.2026

Час роботи табору: 08:30-14:00

Вартість: 1300 грн

Контакти: center@zu.edu.ua; (093) 125 78 93

У програмі «Веселкової країни»: цікаві заходи, прогулянки, екскурсії, спортивні розваги, квести, вікторини, конкурси, розвивальні заняття, тематичні дні, робота в гуртках та багато іншого.

Реєстрація за посиланням - <https://etraining.zu.edu.ua/new-person-with-children/>

Тримаємося разом! Усе буде Україна!

8 травня...

День, коли серце стискається від болю.

День, коли тиша говорить голосніше за слова.

День пам'яті про мільйони зламаних дол, нездійснених мрій, ненаписаних листів і нерозказаних історій.

Колись наші діди й прадіди дивилися в очі війні, щоб їхні діти жили під мирним небом.

Сьогодні – історія знову проходить крізь українські серця.

Ми знаємо, як пахне тривога.

Знаємо ціну безсонних ночей, очікування дзвінка, сліз матерів і втрат, які неможливо загоїти.

Ми надто добре розуміємо, що мир – це не просто слово.

Це найдорожче, що є у світі.

8 травня – не про гучні святкування.

Це про пам'ять.

Про свічку на підвіконні.

Про фото, які бережуть у старих альбомах.

Про тих, хто не повернувся.

І про тих, хто сьогодні знову стоїть між життям і смертю заради України.

Низький уклін усім, хто боровся тоді.

Безмежна вдячність тим, хто БОРОНИТЬ НАС ЗАРАЗ.

Ми пам'ятаємо.

Ми вистоїмо.

Ми переможемо.

Вельмишановні колеги!

Від усього серця вітаю вас із визначною професійною подією - присвоєнням вчених звань (наказ Міністерства освіти і науки України №694 від 28 квітня 2026 року «Про затвердження рішень атестаційної комісії Міністерства освіти і науки України»).

Це не просто формальне визнання - це заслужена відзнака вашого таланту, інтелекту, наполегливості та щоденної кропіткої праці. Це шлях, сповнений викликів, пошуку, сумнівів і перемог, який ви пройшли гідно та впевнено. Ваш успіх - це результат глибокої відданості науці, щирої любові до своєї справи та високої відповідальності перед майбутніми поколіннями.

Щиро вітаю:

• **Олену Юрчук** - з присвоєнням вченого звання професора кафедри української та зарубіжної літератури і методик їх навчання;

• **Аліну Велику** - з присвоєнням вченого звання доцента кафедри слов'янської і германської філології та перекладу;

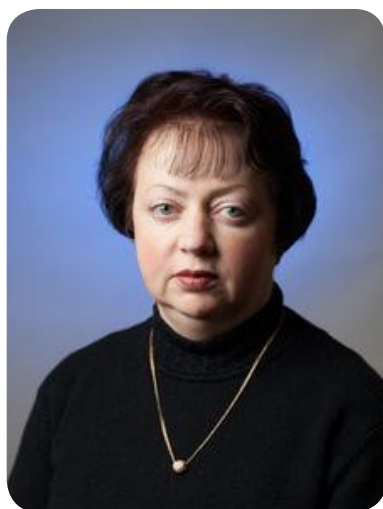
• **Ірину Ковальчук** - з присвоєнням вченого звання доцента кафедри зоології, біологічного моніторингу та охорони природи;

• **Олену Солодовник** - з присвоєнням вченого звання доцента кафедри медико-біологічних дисциплін.

Ваші досягнення - це гордість університету, його інтелектуальний капітал і потужний імпульс для подальшого розвитку. Саме завдяки таким науковцям, як ви, зміцнюється авторитет Житомирського державного університету імені Івана Франка, формуються сильні наукові школи та виховуються нові покоління талановитих, свідомих фахівців.

Нехай ця висока відзнака стане для вас не лише підсумком великої роботи, а й натхненням для нових звершень, сміливих ідей і наукових відкриттів. Бажаю вам міцного здоров'я, внутрішньої

гармонії, невичерпної енергії, творчого піднесення та нових вершин, які обов'язково підкоряться вашому розуму й серцю!

З глибокою повагою та найкращими побажаннями!

Дні науки

У ЖДУ імені Івана Франка відбулося урочисте відкриття Днів науки.

Пленарне засідання об'єднало викладачів-науковців навколо обговорення важливих досліджень, що формують майбутнє сучасної освіти та науки.

З вітальним словом до учасників звернулися ректор університету Галина Киричук та проректор з наукової і міжнародної роботи Вікторія Жуковська, підкресливши значимість наукових здобутків колективу в нинішніх реаліях.

Програма засідання представила результати роботи науковців у різних галузях:

- професор Віктор Мойсієнко розкрив особливості формування мовних традицій Русі;
- професор Євген Севостьянов представив глибокий аналіз гомеоморфізмів та актуальних версій теореми Каратеодорі;
- доцент Лариса Бутузова проаналізувала психологічну резильєнтність як необхідну умову адаптації сучасних студентів;
- професор Наталія Ковтун доповіла про практичні виклики та переваги використання штучного інтелекту в науковій діяльності;
- професор Ольга Білобровець поділилася успішним досвідом реалізації проекту Erasmus+ на базі університету;
- доцент Богдан Матвійчук обґрунтував заходи щодо оцінки та протидії деградації ґрунтового покриття.

Пишаємося нашою науковою спільнотою, яка попри всі виклики продовжує розвивати українську науку, інтегрувати її у світовий простір та шукати відповіді на найскладніші питання сьогодення.

Наука – це наша сила!

Пресслужба університету

Сьогодні коридори, аудиторії та кабінети нашого університету розквітли неймовірними барвами, адже університетська родина разом із усією країною відзначає День вишиванки!

У кожному орнаменті й кожному стібку – наша історія та культура. У її кольорах – любов, турбота й історії, які передаються від покоління до покоління. А ще – сила традиції, що тримає нас разом навіть тоді, коли світ навколо вирує.

Приємно бачити, як студенти, викладачі та працівники університету разом створюють цю особливу атмосферу єдності.

Вишиванка сьогодні – наш код єдності, символ незламності та тихої гордості за те, ким ми є! Пам'ятаймо про це! Нехай вишита сорочка завжди оберігає вас та нагадує про силу нашого коріння!

Зі святом!

Наука без кордонів: підсумки IV Міжнародної науково-практичної конференції у Житомирі!

На базі ЖДУ імені Івана Франка 6 травня відбулася знакова подія для наукової психолого-педагогічної спільноти – IV Міжнародна науково-практична конференція «Актуальні питання розвитку особистості: сучасність, інновації, перспективи». Організаторами конференції стали кафедра психології, логопедії та інклюзивної освіти ЖДУ імені Івана Франка спільно з потужним колом партнерів із Польщі, Словаччини та провідних університетів України. До участі в конференції долучилися провідні науковці, здобувачі освіти, практики та стейкхолдери з різних регіонів України.

Пленарне засідання об'єднало еліту спеціальної освіти, психології, педагогіки та соціальної роботи. Особливу увагу було приділено доповідям, що задають вектори розвитку галузі:

- Оксана Джус занурила учасників в історію та становлення спеціальної освіти;
- Юлія Рібцун представила інноваційні підходи до розвитку дітей із затримкою мовленнєвого розвитку;
- Міжнародний тандем Владіміра Кляйна та Вері Шилонової (Словаччина) поділилися досвідом підтримки інклюзії у дитсадках;
- Віктор Гладуш проаналізував ключові тенденції сучасної логопедичної науки в Україні;
- Тетяна Цегельник присвятила свій виступ реалізації дуальної форми освіти під час підготовки майбутніх логопедів, що є

критично важливим для якісного поєднання теорії та практичного досвіду майбутніх фахівців.

У продовження наукової дискусії:

- Олена Славінська представила доповідь щодо логопедичних підходів до білінгвізму в контексті трансформації наукових парадигм;

- Ірина Нохріна розкрила потенціал освітнього середовища університету як простору для формування соціальної успішності майбутніх фахівців соціальної сфери;

- Анна Цибулько акцентувала увагу на застосуванні цифрових інструментів для забезпечення інклюзивної початкової освіти, презентувавши кейс програми «Вивчаю, не чекаю» (Can't Wait to Learn).

- Завершив серію доповідей Олександр Кашлаков, висвітливши роль учнівського самоврядування як дієвого педагогічного інструменту для формування лідерської компетентності здобувачів освіти з особливими освітніми потребами.

Ці виступи не лише окреслили теоретичне підґрунтя, а й надали практичні кейси, які стали основою для подальшої роботи секцій:

1. Прикладні аспекти сучасної психології.
2. Спеціальна освіта та інклюзивне навчання: від теорії до реалій.
3. Інновації в освіті: світовий контекст.

Конференція стала майданчиком для палких дискусій, обміну досвідом та народження нових ідей для розбудови інклюзивного суспільства. Вона сприяла імplementації нових ідей та встановленню міжрегіонального партнерства фахівців різних галузей науки та освіти.

Дякуємо всім учасникам за професіоналізм та небадужість до майбутнього освіти!

Кафедра психології, логопедії та інклюзивної освіти

ПАМ'ЯТКА СТІЙКОСТІ

Як підтримати себе та дитину під час обстрілів

Коли навколо хаос, наш головний якір — повернення контролю над тілом і маленькими діями. Ось простий алгоритм для батьків, педагогів та учнів.

1 ТІЛО: ПОВЕРТАЄМОСЯ В РЕАЛЬНІСТЬ

(Для всіх)

Страх «вмикає» режим виживання. Щоб заспокоїти мозок, потрібно дати сигнал тілу, що ви в безпеці настільки, наскільки це можливо зараз.

ПРАВИЛО 4 СЕКУНД

- 4 Вдих носом — 4 сек
 - 4 Затримка — 4 сек
 - 4 Видих ротом, наче через соломинку — 4 сек
 - 4 Затримка — 4 сек
- Повторіть 4 рази.

ЗАЗЕМЛЕННЯ

- 5 Знайдіть очима 5 предметів одного кольору
- Торкніться 4 різних текстур
- Почуйте 3 звуки навколо

ФІЗИЧНЕ СКИДАННЯ

- Потупайте ногами.
 - Стисніть і розслабте кулаки.
- Стрес виходить через рух.

2 БАТЬКАМ: ВИ — ДЗЕРКАЛО ДЛЯ ДИТИНИ

Діти зчитують не лише слова, а й наш стан.

ГОЛОС І ТІЛО

Говоріть трохи повільніше та тихіше, ніж зазвичай.

- Обійміть дитину, якщо вона дозволяє, або просто тримайте за руку.

ПРАВДА БЕЗ ЖАХІВ

«Так, зараз гучно, летять ракети/шахеда. Але ми в безпечному місці (в укритті). Наші ППО працюють. Я поруч».

ЛЕГАЛІЗАЦІЯ ЕМОЦІЙ

Не кажіть «Не бійся».
Краще кажіть: «Я бачу, що тобі страшно. Мені теж буває страшно. Це нормально. Ми разом і ми впораємося».

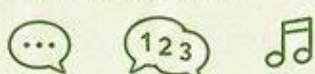

3 ПЕДАГОГАМ: СТВОРЮЄМО ОСТРІВЕЦЬ БЕЗПЕКИ

Під час тривог навчання відходить на другий план. Найважливіше — психологічна безпека дітей.

РУТИНА ТРИМАЄ ПСИХІКУ

Пограйте у слова, заспівайте пісню, порухайте предмети навколо. Прості знайомі дії повертають відчуття стабільності.

ЗНИЗЬТЕ ВИМОГИ

Зараз не час для ідеальних оцінок чи суворої дисципліни. Дайте дітям простір просто бути.

4 ГОЛОВНЕ ПРАВИЛО ДНЯ: «ДРІБНІ КРОКИ КОНТРОЛЮ»

Коли здається, що ви ні на що не впливаєте — поверніть контроль над мікросвітом:

Ми не можемо зупинити сирену. Але можемо обрати, що робити в цей момент всередині свого укриття.

МИ РАЗОМ. МИ ВПОРАЄМОСЯ.

Національна стійкість

ЖДУ імені Івана Франка 28 травня став платформою для обговорення стратегічно важливих питань національної стійкості як протидії безпековим загрозам у сфері публічного управління та адміністрування.

На базі нашого університету відбулося пленарне засідання І Всеукраїнської науково-практичної конференції з міжнародною участю «Національна стійкість як протидія безпековим загрозам: управлінський вимір». Організатори конференції – Василь Купрійчук та Андрій Ключко.

Модератором науково-практичної конференції виступив **Василь Купрійчук** – професор кафедри права та публічного управління, доктор наук з державного управління, керівник Центру дослідження публічного управління у соціальній і гуманітарній сферах ЖДУ імені Івана Франка.

З вітальним словом до учасників зібрання звернулася ректор університету, доктор біологічних наук, професор, Заслужений працівник освіти України **Галина Киричук**, яка наголосила на надважливій ролі академічної спільноти у формуванні стратегій національної стійкості та підготовці висококваліфікованих кадрів для публічного управління в часи глобальних викликів.

До привітань долучилися **Наталія Арендарчук** – заступник начальника ЖОВА, **Ярослав Долгих** – депутат Житомирської обласної ради, **Володимир Арешонков** – Народний депутат України, доктор педагогічних наук, професор; **Андрій Ключко**

– Народний депутат України, доктор філософії з публічного управління та адміністрування, доцент кафедри права та публічного управління ЖДУ імені Івана Франка; **Анетта Зелінська** – доктор габілітована, професор Вроцлавського економічного університету (Республіка Польща), **Вікторія Ляковська-Шур** – голова ГО «Житомирська обласна спілка поляків України», голова Міжнародної організації «Конгрес полонійної освіти», **Йоанна Гетка** – доктор габілітована, професор, **Беата Садовська** – доктор наук, професор.

Програма пленарного засідання включала доповіді науковців та галузевих експертів України згідно з тематичними напрямками конференції:

– **Олександр Пухкал**, професор кафедри права та публічного управління ЖДУ імені Івана Франка, окреслив регіональне управління та місцеве самоврядування як ключові чинники формування національної стійкості;

– **Тетяна Король**, заступник Голови Правління Пенсійного Фонду України, детально проаналізувала роль Пенсійного фонду у забезпеченні соціальної стабільності в умовах війни;

– **Віктор Венцель**, директор департаменту фінансів ЖОДА, доктор наук з державного управління, презентував доповідь «Фінансове забезпечення соціальних гарантій на регіональному рівні як стратегічний

ресурс національної стійкості в умовах російсько-української війни: управлінський вимір»;

– **Юрій Єхануров**, Президент Корпорації «Науковий парк «Київська політехніка», директор Науково-дослідного інституту передових оборонних технологій КПІ ім. Ігоря Сікорського, підняв тему важливості наукових парків університетів у розбудові національної стійкості;

– **Василь Чернець**, проректор з інформаційної роботи та зв'язків з громадськістю Національної музичної академії України ім. П. І. Чайковського, представив доповідь «Стойкість нації — шлях до Перемоги!»;

– **Ольга Петроє**, проректор з наукової роботи ДЗВО «Університет менеджменту освіти» Національної академії педагогічних наук України, доктор наук з державного управління, професор, виступила з темою «Науковий потенціал як стратегічний ресурс національної стійкості України в умовах війни та повоєнного відновлення»;

– **Роман Небожук**, доцент кафедри соціальної роботи у військах (силах) та військового капеланства Військового інституту Київського національного університету імені Тараса Шевченка, кандидат наук з державного управління, розкрив тему «Релігія як чинник становлення української державності»;

– **Сергій Дупеліч**, начальник кафедри військового лідерства та управління факультету професійної військової освіти «Вишкіл Лідерів» Житомирського військового інституту імені С. П. Корольова, кандидат технічних наук, магістр з публічного управління та адміністрування, полковник, окреслив роль вищих

військових навчальних закладів у розбудові національної системи стійкості.

– **Григорій Монастирський**, професор кафедри менеджменту, публічного управління та персоналу Західноукраїнського національного університету, розкрив децентралізацію влади як важливий важіль безпеки;

– **Тарас Кіцак**, заступник директора з науково-педагогічної роботи Навчально-наукового інституту адміністрування, державного управління та професійного розвитку НУ «Львівська політехніка», висвітлив сучасні виклики розвитку спеціальності «Публічне управління та адміністрування»;

– **Вайнюс Смалюскис**, доктор наук, професор, директор Інституту публічного управління Університету імені Миколаса Ромеріса, Республіка Литва, та **Агнешка Лукасік-Турецька**, доктор габілітована, професор, директор Інституту наук про політику та публічне управління Люблінського католицького університету Івана Павла II, Республіка Польща, – долучилися до роботи конференції як члени організаційного комітету та міжнародні експерти у сфері публічного управління та адміністрування.

Конференція продемонструвала єдність наукової спільноти, представників органів державної влади та органів місцевого самоврядування у прагненні створювати дієві управлінські механізми задля безпеки та національної стійкості нашої держави.

Дякуємо всім учасникам за плідну дискусію, високий професіоналізм та вагомий внесок у наближення нашої спільної перемоги! Слава Україні!

Пресслужба університету

Останній дзвоник у Науковому ліцеї

Сьогодні, 29 травня, особливий, неймовірно зворушливий та водночас радісний день для всієї нашої університетської родини. У стінах Наукового ліцею ЖДУ імені Івана Франка пролунав Останній дзвоник, який сповістив про завершення ще одного яскравого навчального року та початок нового, дорослого етапу для наших випускників.

Урочисту частину свята відкрили ректор ЖДУ імені Івана Франка, професор Галина Киричук та директор Наукового ліцею Віктор Рудніцький. Вони щиро подякували всій ліцейній спільноті – учням, педагогам та батькам – за наполегливу працю, єдність та незламність.

Ліцеїсти, викладачі та гості заходу вшанували пам'ять загиблих Героїв хвилиною мовчання. Право покласти квіти до Алеї Героїв було надано учням 11-А класу фізико-математичного профілю Марії Пічкур та Олексію Іколенку – відмінникам, призерам олімпіад і конкурсів з математики та інформатики.

У Науковому ліцеї нині навчається 332 учні, які мають можливість реалізувати себе не лише в освітньому, а й у науковому, культурно-мистецькому та спортивному напрямках. Ліцеїсти поглиблено вивчають профільні предмети, беруть участь у предметних олімпіадах, конкурсах, наукових конференціях та творчих проєктах.

Попри всі виклики сьогодення, наші ліцеїсти досягали своїх наукових, творчих та спортивних вершин. І результати цього навчального року просто вражають!

Цьогоріч 184 учні взяли участь у І етапі Всеукраїнських учнівських олімпіад із 15 навчальних предметів, здобувши 39 перших, 56 других та 84 третіх місця. 65 ліцеїстів представляли заклад на II (обласному) етапі олімпіад, виборовши 12 дипломів I ступеня, 5 – II ступеня та 14 – III ступеня. П'ятеро учнів захищали честь ліцею та Житомирщини на всеукраїнському етапі, здобувши дипломи II та III ступенів.

Високі результати наші учні продемонстрували і в конкурсі-захисті науково-дослідницьких робіт МАН України.

Учні фізико-математичного профілю брали участь у Всеукраїнській студентській олімпіаді з програмування,

гідно змагаючись нарівні зі студентами закладів вищої освіти.

Наші ліцеїсти активно реалізують себе у творчості та мистецтві: беруть участь у літературних та журналістських конкурсах, театральних постановках, фестивалях танцювального мистецтва, університетських та міжнародних проєктах. Понад 50 учнів відзначені нагородами й дипломами у культурно-мистецьких номінаціях.

Вагомими є і спортивні досягнення ліцеїстів. Учні займаються понад 20 видами спорту, серед них – кандидати у майстри спорту та майстер спорту міжнародного класу. Наші спортсмени здобували перемоги на міжнародних, всеукраїнських та місцевих змаганнях. Особливо пишаємося командою волейболісток Наукового ліцею, яка стала переможницею IV етапу змагань «Пліч-о-пліч. Всеукраїнські шкільні ліги».

Під час урочистостей учням 10-х класів було вручено грамоти ЖДУ імені Івана Франка за активну наукову діяльність, високі досягнення у навчанні та участь у житті ліцею. Також ліцеїсти отримали дипломи переможців Всеукраїнського конкурсу-захисту науково-дослідницьких робіт МАН України та дипломи переможців обласного етапу Всеукраїнських учнівських олімпіад.

Адміністрація, викладачі та наставники щиро вітають ліцеїстів! Нашим випускникам ми бажаємо впевненості у власних силах, успішного складання іспитів та мирного неба над головою. Пам'ятайте, що для Вас наші двері завжди гостинно відчинені. Ви – наше майбутнє, наша гордість і надія!

Пресслужба університету

Фотозвіт за посиланням: [https://www.facebook.com/ph](https://www.facebook.com/photo?fbid=1604278971704748&set=pcb.1604321431700502)

Фестиваль арттерапії

Фестиваль арттерапії «Арттерапія як інструмент зцілення та розвитку», приурочений до Всеукраїнського дня психолога, проходить на базі університету імені Івана Франка.

Фестиваль об'єднує арттерапевтів і всіх, кому цікаві сучасні підходи до психологічної підтримки. У програмі — лекції, майстер-класи та різні формати взаємодії: від музичної і танцювально-рухової терапії до ізотерапії. Працює кімната терапії іграшкою, де можна пройти коротку сесію з психологом і навіть отримати символічну іграшку.

«Арттерапія — це той метод, коли ти мовчиш, а замість тебе говорять зображувальні матеріали. Це може бути кава, олівці, навіть губна помада — усе, чим можна малювати», — розповідає організаторка фестивалю, психологиня Алла Буніс.

За її словами, сьогодні на фестивалі представлені кілька напрямків арттерапії, хоча загалом їх понад двадцять: «Є музична терапія, танцювально-рухова, ізотерапія. Буде

багато практики, де можна просто прийти й спробувати — намалювати те, що хочеться зцілити, або просто розслабитися», — додає вона.

Окрім практичних занять, на локації працює маркет психологічної літератури з сучасними методиками та підходами.

Заступниця міського голови Марія Місюрова говорить, що роль психологів особливо відчутна під час війни: «Ми почали по-справжньому цінувати професію психолога після повномасштабного вторгнення. Сьогодні фахівці працюють із дуже складними категоріями: дітьми, родинами загиблих. І важливо, щоб вони самі мали ресурс».

Такий фестиваль у Житомирі проходить вдруге.

Пресслужба університету

Зустріч делегації з Чехії

Факультет фізичного виховання і спорту 29 квітня зустрів делегацію з дружньої Чехії на чолі із заступником голови спілки «Сокол» Кришвоклат Будецької громади – Peter Szenasy, у складі: Bernardus Franciscus van der Hoeven (Нідерланди), Jakub Motejzik, Tomáš Labounek, Jaroslav Postl, Štěpánka Václavíková, Martin Šebánek, Roman Škrabal, Martin Schorný, Karel Daniček, Dagmar Toncarová (Чеська Республіка), а також Radovan Vojenčák, Vladimír Holčík.

Чеська Сокольська громада та Житомирський державний університет імені Івана Франка підписали угоду про співпрацю, яка відкриває нову сторінку спільної діяльності з молоддю у сферах освіти, фізичної культури та спорту України і Чехії.

Угода спрямована, насамперед, на обмін досвідом, спільні проекти та залучення студентів до практичної діяльності з фізичної культури і спорту. Важливу роль у ній відіграє студентська спілка «Сокол» Житомирського державного університету імені Івана Франка, яка продовжує сокольські традиції в Україні.

Зустріч проходила у дружній атмосфері. Святковий настрій створили учасники фольклорного ансамблю Житомирської спілки волинських чехів та виступ студентської спілки «Сокол».

Ключовим моментом заходу став показ фільму «Сокол для України» режисера Якуба Мотейзіка, який отримав нагороду на фестивалі фільмів національно-культурних товариств. Стрічка висвітлює повернення сокольницької діяльності в Україну після понад 80 років.

Співпраця є продовженням попередніх спільних заходів – студентів-франківців, які на чолі з професором Тамарою Кутек взяли участь у XVII Все-сокольському зльоті у 2024 році, а також у міжнародному освітньому семінарі, організованому Будецькою громадою у Кришвоклаті влітку 2025 року.

Документ про співпрацю підписано під час VII поїздки сокольської делегації до України. Угоду підписали ректор Житомирського державного університету імені Івана Франка Галина Киричук і голова Чеської спілки Сокол – Мартін Хлумський та виконавчий директор Петр Свобода.

Обидві сторони з нетерпінням чекають на спільну творчу співпрацю у найближчий час та майбутні роки.

Дякуємо за підтримку Житомирській спілці Волинських чехів, голові спілки Людмилі Чижевській.

Пресслужба університету

<https://www.facebook.com/photo?fbid=1577275324405113&set=pcb.1577276311071681>
<https://www.facebook.com/zu.edu.ua>

Водне рятування та рятувничий спорт

Круглий стіл на тему «Перспективи розвитку водного рятування та рятувничого спорту в Україні: європейський досвід для Житомирщини» було проведено нещодавно в Галереї спортивної слави ЖДУ імені Івана Франка.

Головним спікером заходу став директор Інституту спорту і фізичної культури Університету Вища Школа Господарки в Бидгощі (Польща), інструктор водної рятувальної служби в Польщі, інструктор Європейської Ради Реанімації, доктор наук з фізичного виховання та спорту, професор Олександр Скалій.

Ініціаторкою та модераторкою зустрічі виступила завідувач кафедри теоретико-методичних основ фізичного виховання та спорту, доктор наук з фізичного виховання та спорту, професор Тамара Кутек, за участю: начальника управління національно-патріотичного виховання, молоді та спорту ЖОВА Сергія Козловця; виконавчого директора відділення НОК в Житомирській області Богдана Коляди; депутата Житомирської обласної ради від партії «Батьківщина», заступника постійної комісії обласної ради з питань бюджету і комунальної власності, члена

відділення НОК України в Житомирській області Миколи Григоровича; професорсько-викладацького складу факультету фізичного виховання і спорту.

Учасники обговорили європейський досвід, зокрема польської організації (WOPR), німецької (DLRG) та норвезької (Norges Livredningsselskap), надважливі питання для безпечного і спортивного простору – перспективи розвитку водного рятування та рятувничого спорту на Житомирщині.

У межах круглого столу було намічено план дій, що поєднуватиме міжнародну співпрацю ЖДУ імені Івана Франка, Університету Вища Школа Господарки в Бидгощі, партнерських спортивних установ і організацій у сфері фізичної культури і спорту Житомирщини та європейських країн.

Пресслужба університету

Викладачі університету: відповідальний секретар приймальної комісії, доцент кафедри хімії Микола Чайка та професор кафедри соціальної та практичної психології Віктор Кириченко, на чолі з ректором ЖДУ імені Івана Франка, професором Галиною Киричук 6 травня відвідали з дружнім профорієнтаційним візитом Коростишівський педагогічний фаховий коледж імені І.Я.Франка.

На зустрічі з випускниками обговорювали питання специфіки вступної кампанії, особливостей навчання на ОП скороченого терміну навчання, особливості розрахунку конкурсного балу НМТ.

На сьогоднішній день між закладами вищої освіти встановлено тісні партнерські стосунки, багато випускників коледжу продовжують навчання на бакалаврських освітніх програмах в ЖДУ імені Івана Франка, багато викладачів університету в минулому є випускниками Коростишівського педагогічного фахового коледжу імені І.Я.Франка.

Пресслужба університету

Alexander Skaliy 2026 WSG

Чому Україні потрібні водне рятування та рятувничий спорт: європейський досвід і перспективи для Житомирщини

15 травня 2026 року

prof. Alexander Skaliy

Дуальна освіта: досвід, оцінювання, виклики

Масштабний семінар «Дуальна освіта: досвід, оцінювання, виклики» проходив 21 травня у Хмельницькому національному університеті.

Для обговорення передових освітніх практик та розбудови сучасних моделей навчання до заходу долучилася й делегація з нашого університету. Зокрема, участь у семінарі взяли перший проректор Наталія Бовсуновська та проректор з навчально-методичної та виховної роботи Володимир Чумак.

Учасники заходу обговорили актуальні питання впровадження дуальної освіти, взаємодії закладів вищої освіти з роботодавцями, а також виклики та перспективи підготовки конкурентоспроможних фахівців в умовах сучасного ринку праці.

У межах семінару відбулися тематичні панельні дискусії щодо політики унормування дуальної освіти та особливостей її впровадження у закладах вищої освіти.

Спікерами заходу стали представники Міністерства

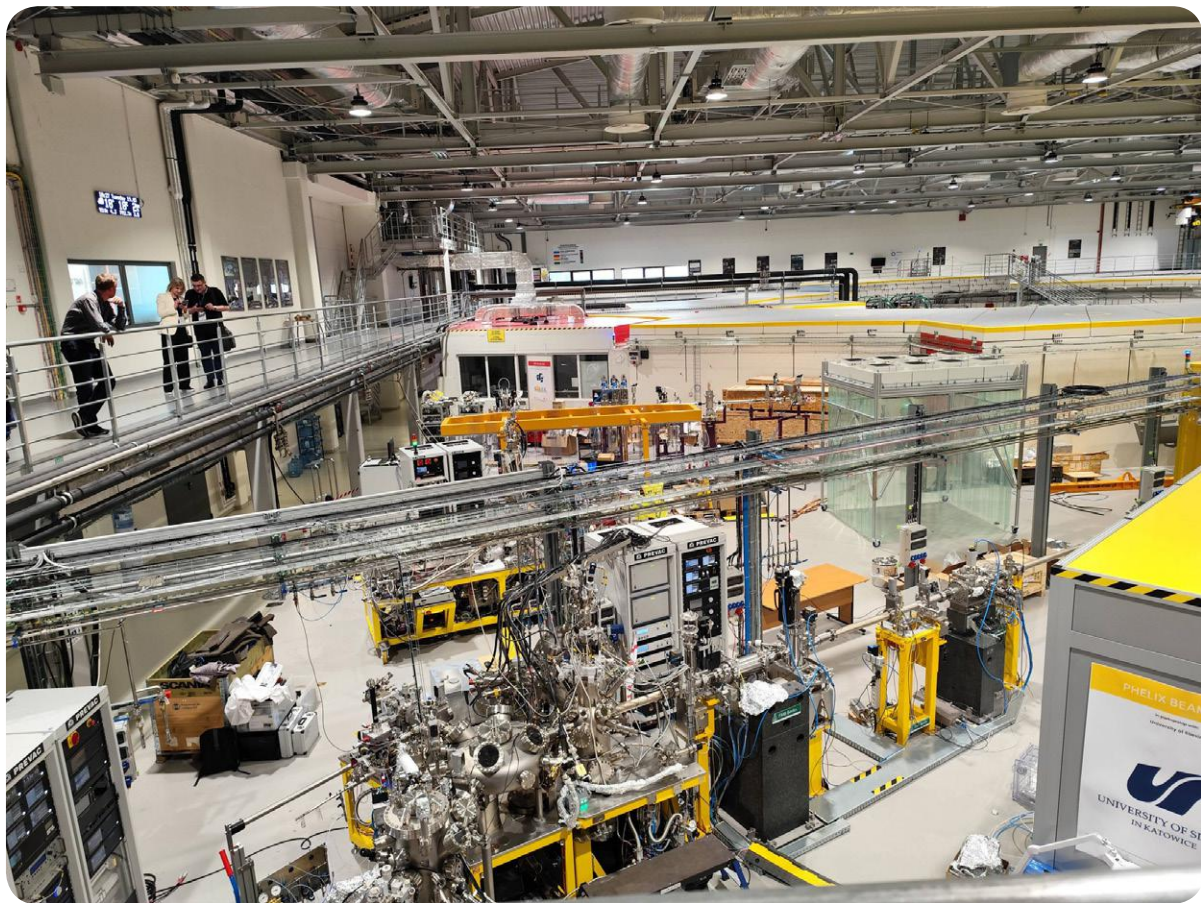
освіти і науки України, керівники провідних університетів та представники бізнесу, зокрема компанії SoftServe.

Модерували зустріч представники Національного агентства із забезпечення якості вищої освіти – Андрій Бутенко та Наталія Стукало.

Також учасники долучилися до Q&A-сесії та майстер-класу, присвяченого методиці оцінювання освітніх програм у 2026/2027 навчальному році та викликам «нових» шифрів спеціальностей.

Участь у подібних заходах стала важливою платформою для професійного діалогу, обміну досвідом та напрацювання нових підходів до розвитку якісної та практикоорієнтованої освіти.

Пресслужба університету

Швидкість, драйв і хвиля перемог ЖДУ ім. Івана Франка

Саме під таким гаслом 19 травня на базі басейну «Авангард» відбулася Першість факультету фізичного виховання і спорту з плавання — подія, яка об'єднала студентів, спортивний азарт, яскраві емоції та справжній командний дух!

Студенти ЖДУ ім. Івана Франка вкотре довели, що спорт — це не лише про результат, а й про характер, витривалість, підтримку та бажання ставати кращими щодня.

50 м вільним стилем серед хлопців-студентів:

1 місце - Сабадах Ростислав (11Бд-ФКС);

2 місце - Лавренюк Ярослав (11Бд-ФКС);

3 місце - Кабанець Богдан (32Бд-СОФк).

50 м вільним стилем серед дівчат-студенток:

1 місце розділили Захарчук Олександра та Кондратюк Євгенія (ЗСБд-ФКС);

2 місце - Мельничук Вероніка (32Бд-СОФк);

3 місце - Павліківська Марія (ЗСБд-ФКС).

Естафета 4x25 м вільним стилем:

Перемогу здобула команда 11Бд-ФКС у складі: Лавренюка Ярослава, Коротуна Іллі, Сабадах Ростислава та Гриня Максима.

Друге місце посіла команда 32Бд-СОФк у складі: Синиці Дениса, Чернецького Віталія, Кабанця Богдана та Хоменко Анастасії.

Особливим і зворушливим моментом спортивного дня став пам'ятний заплив на честь загиблого спортсмена, студента ЖДУ ім. Івана Франка Іллі Ковальова.

У ньому взяли участь майстер спорту України з плавання Хоменко Анастасія та кандидат у майстри спорту України із сучасного п'ятиборства Гринь Максим. Цей заплив став символом сили духу, пам'яті та поваги.

Кращим плавцем першості визнано Гриня Максима, який отримав кубок «Кращий плавець 2026».

Кращою плавчихою стала Хоменко Анастасія, нагороджена кубком «Краща плавчиха 2026».

Щира подяка організаторам змагань — викладачам кафедри теоретико-методичних основ фізичного виховання та спорту ЖДУ ім. Івана Франка Василю Толкачу, Мирославі Броневику та Юлії Литвинчук за високий рівень організації, підтримку спортивних традицій факультету та створення атмосфери справжнього спортивного свята.

Окремо висловлюємо вдячність керівництву та адміністрації басейну «Авангард» за співпрацю, підтримку студентського спорту та створення комфортних умов для проведення змагань.

Вітаємо всіх учасників і переможців! Нехай кожен старт відкриває нові можливості, а кожна перемога стає ще одним кроком до великих спортивних звершень.

Факультет фізичного виховання і спорту ЖДУ ім. Івана Франка — територія сили, руху та перемог!

Пресслужба університету

Діалог між науковцями України та ЄС

19-20 травня відвідала Thematic Summit on Physical Sciences & Engineering, Social Sciences & Humanities, and Energy, який проходив у Кракові (Польща). Цей захід став потужним майданчиком для діалогу між науковцями України та ЄС навколо питань розвитку дослідницької інфраструктури та інтеграції української науки до Європейського дослідницького простору.

Під час саміту обговорювали шляхи підвищення видимості та конкурентоспроможності вітчизняних досліджень, роль міжнародних коаліцій у підтримці інновацій, а також важливе значення наукової діаспори для майбутньої відбудови країни.

Окреме враження справив візит до SOLARIS Centre – Національного центру синхротронного випромінювання Польщі, який на сьогодні є однією з найсучасніших дослідницьких інфраструктур Центрально-Східної Європи.

Та чи не найціннішою частиною цих днів стало живе спілкування. Була рада бачити колег з українських університетів, а також розширити коло професійних знайомств із закордонними колегами

Вікторія Жуковська

Зустріч з Рустамом Ахметовим

Для студентів 11 групи спеціальності «Фізична культура і спорт» куратор групи Мирослава Броневику 14 травня організувала зустріч із видатною особистістю сфери фізичної культури і спорту.

Гостем заходу став Рустам Ахметов – член Асоціації олімпійців України та відділення НОК України в Житомирській області, майстер спорту міжнародного класу з легкої атлетики, заслужений працівник фізичної культури і спорту України.

Студенти дізналися про досягнення Рустама Ахметова й у галузі освіти і науки. Під час спілкування Рустам Фагимович поділився особистим досвідом підготовки до участі в Олімпійських іграх.

Майбутні фахівці почули про основні секрети підготовки та специфіку тренувань зі стрибків у висоту з розбігу, дізналися про важливість дисципліни, організованості, психологічної стійкості та відданості своїй справі для досягнення успіху у спорті.

Зустріч пройшла у форматі живого діалогу. Майбутні тренери переглянули фільм про Рустама Ахметова «Народження зірки», отримали практичні поради, які зможуть використати у підготовці до спортивних змагань та професійній діяльності.

Пресслужба університету

Мистецтво встигати

Як вибороти міжнародну перемогу та залишити час на особисте

Кінець квітня ознаменувався приємною новиною – Анна Миколаєнко, студентка 42 групи спеціальності «014 Середня освіта» ОП «Середня освіта. Українська мова і література» ННІ філології та журналістики, виборола диплом III ступеня у фіналі XVI Міжнародного мовно-літературного конкурсу учнівської та студентської молоді імені Тараса Шевченка.

Ми надіслали до пані Анни журналістку для інтерв'ю. Ось що розповіла переможниця.

- Анно, вітаємо з перемогою! Яким було твоє перше слово або думка, коли ти побачила своє прізвище у списку призерів конкурсу міжнародного рівня?

- Перша думка, яка з'явилась після оголошення результатів, була: «Та бути такого не може». Тобто, це не те, що невпевненість в тому, що я не пройду далі. Хоча, може, і невпевненість. Проте, маємо, що маємо.

- Конкурс імені Шевченка — це інтелектуальний марафон. Що було важче: підготовка до конкурсу чи очікування результатів?

- Важча була, мабуть, підготовка, оскільки ти не знаєш, чого саме очікувати, яка буде тема, які знання тобі доведеться застосувати і тому подібне. Тому, однозначно, важче підготовка. А очікування результатів... Якщо чесно, на якийсь період я навіть забула вже про це. Просто все йшло за течією. Мабуть, так.

- Наскільки очікуваною була ця перемога для тебе особисто?

- Перемога була вкрай неочікуваною. Я взагалі не мала надії на те, що я займу хоч якесь місце. Супер об'єктивно оцінювала текст, який я написала. Я не була певна в ньому. Проте, це супер, що я пройшла. Це успіх в моєму житті, який стане маленьким кроком вперед в подальшому.

- Багато хто вважає, що наукові перемоги вимагають 24/7 перебування в бібліотеці. Ти спростиш чи підтвердиш цю думку?

- Звісно, пошук якоїсь інформації в бібліотеці або в додаткових джерелах — це дуже важливо. Проте, це не завжди потрібно, оскільки конкурс Шевченка — це не лише науковий конкурс, це також конкурс творчості, де учасники виражають свої вміння, можливості, застосовують знання, які були здобуті раніше. Зокрема, користування додатковою літературою в підготовці. Це обов'язково, так.

- Підготовка до фіналу міжнародного конкурсу — це опрацювання сотень сторінок тексту. Скільки годин на добу ти реально виділяла на навчання, а скільки — на «життя поза текстами»?

- Хочу сказати відверто, що більше часу я приділяла навчанням в університеті, а не підготовці до самого конкурсу. Так, я розуміла важливість цього, проте я намагалась опиратись на ті знання, які в мене вже були. Якщо брати прочитання текстів Тараса Шевченка, це вечорами я виділяла десь годинку, щоб проглянути, перечитати, згадати якісь тексти, освіжити пам'ять і знову щось там вкласти в ту голівоньку.

- У чому полягає твій власний рецепт встигання: ти прихильниця жорсткого графіка чи працюєш виключно за натхненням?

- Однозначно, я не прихильниця жорсткого графіка, а працюю виключно за натхненням. Бо, якщо в мене немає натхнення, то в мене робота взагалі не буде йти і думка не буде йти. Все, на цьому кінець.

- Де ти шукала ресурс для відновлення, коли відчувала, що підготовка починає «з'їдати» весь твій вільний час?

- Коли в житті тексти мені взагалі не лізли в голову, я намагалась трохи відпочити, попити чаю з улюбленою подружкою Іринкою, позайматися улюбленими справами або почитати якусь книгу, або помалювати, подивитись якийсь фільм. Просто відволіктися і якось та сама прокрастинація відходить.

- Як твоє близьке оточення допомагало тобі тримати баланс? Чи були вони тими, хто, навпаки, витягував тебе з навчання на прогулянки?

- Мої близькі були моєю підтримкою, зокрема, моя подруга Ірина, з якою ми практично росли. Вона дуже сильно мене підтримує. І, зокрема, саме їй я завдячую тим, що вона змусила мене піти спробувати свої можливості на цьому конкурсі.

- Чи був момент під час конкурсу, коли тобі хотілося все кинути, бо «життя проходить повз», і як ти цей момент пережила?

- Мені хотілося все кинути в той момент, коли я побачила тему твору статті, що потрібно було написати, оскільки я не була готова до такого серйозного кроку. Проте, я потім зібралася силами і написала.

- Що б ти відповіла студентам, які бояться брати участь у великих проєктах, бо бояться «пропустити свою молодість»?

- Молодість можна пропустити будь-яким чином, не лише так. А спробувати свої здібності - це хороша можливість. Можливо, в майбутньому це знадобиться. Просто як підтримка і мотивація, що ось я змогла написати, я змогла пройти кудись, то в подальшому я зможу ще щось

більше.

- Які твої три головні правила для тих, хто хоче вигравати міжнародні конкурси й при цьому залишатися щасливою людиною з активним особистим життям?

- Першим правилом, мабуть, буде рівномірність розподілу часу, тобто потрібно знаходити час і на те, щоб підготуватися, почитати, ще й поспати, поїсти, вийти кудись, щоб просто не вигоріти від самої підготовки. Другим правилом, яке суперечить першому правилу, треба бути

дисциплінованим. Тобто, потрібно знаходити час на відпочинок, проте треба і дисципліну трохи мати і виділити ось якусь там годинку або дві на те, щоб читати текст або якусь статтю прочитати, щось в такому роді. Ну і третє правило, це, мабуть, розслабленість. Тобто, якщо ти будеш сидіти закутий сам у собі, не буде ні тої впевненості, не будуть ні ті думки приходити, взагалі нічого, що дуже і дуже поганенько буде. Тому, мабуть, це основне.

Анастасія Ткачук

День Європи

Круглий стіл, присвячений Дню Європи та Дням Науки в університеті, відбувся 12 травня. Організований він був навчально-науковим центром з європейської та євроатлантичної інтеграції України, який функціонує на кафедрі історії України. Захід об'єднав науково-педагогічних працівників та студентів довкола ключових питань європейської інтеграції України, трансформацій сучасної Європи та розвитку цифрових гуманітарних студій в ЄС.

З вітальними словами до учасників звернулися проректор з наукової та міжнародної роботи університету Вікторія Жуковська та декан факультету історії, права та публічного управління Олександр Жуковський. Вони наголосили на важливості наукового осмислення європейського вибору України та ролі університетської спільноти у формуванні сучасного академічного дискурсу. Також Олександр Жуковський, який стояв біля витоків створення центру, окреслив його історію та здобутки.

В межах заходу було представлено низку змістовних доповідей. Професор Сергій Стельникович у виступі «Україна – це Європа!» акцентував на історичних підвалинах європейської ідентичності України. Доцент Антон Сичевський представив аналіз діяльності польської «Фундації Центру КАРТА» як одного з провідних прикладів фіксації та осмислення новітньої історії Центрально-Східної Європи, а також окреслив можливості адаптації цього досвіду в українському контексті для розвитку сучасних практик збереження історичної пам'яті.

Значну увагу учасники приділили питанням формування історичної пам'яті та європейської ідентичності. Окремий тематичний блок був присвячений цифровим історичним ініціативам в ЄС та Україні. Магістрантка Марина Дика розглянула цифрові історичні проєкти як інструмент збереження пам'яті, спираючись на досвід ЄС та України. Віталій Майстренко представив концепцію віртуальної деєкстракції та цифрової відбудови на прикладі проєкту «Time Machine Europe», який дозволяє відтворювати втрачені міські ландшафти.

Серед інших доповідей – аналіз європейської платформи «Euroreana» (Мирослава Дубина), а також інституційного становлення цифрової історії в ЄС (Анастасія Стаднік). Учасники також обговорили роль європейських цифрових платформ у сучасній освіті та історичних дослідженнях.

Учасники відзначили актуальність порушених тем в контексті євроінтеграційного курсу України та трансформації гуманітарного знання. Захід засвідчив високий рівень зацікавленості академічної спільноти у розвитку європейських студій та осмисленні сучасних викликів, що стоять перед Україною та Європою.

Пресслужба університету

Як працювати розумніше без перевтоми

У межах освітнього проекту Erasmus+ DigiFLEd «Modernisation of university education programmes in foreign languages by integrating information technologies» в ННІ іноземної філології відбувся вебінар на тему «Як працювати розумніше без перевтоми? Інструменти, що допомагають зекономити час вчителя», який провела Олена Кузьменко, кандидат філологічних наук, доцент кафедри міжкультурної комунікації та іншомовної освіти.

До заходу долучилися понад 90 учасників – учителів, викладачів та всіх, хто цікавиться сучасними підходами до організації освітнього процесу та впровадження цифрових інструментів у навчання.

Під час вебінару спікерка наголосила, що штучний інтелект та цифрові платформи не замінюють учителя, адже живе педагогічне спілкування, підтримка й взаємодія залишаються незамінними. Водночас сучасні технології значно полегшують рутинні завдання, дозволяючи зосередитися на найважливішому – роботі з учнями.

Особливу увагу було приділено авторській добірці цифрових інструментів для створення навчальних матеріалів; розвитку

мовленнєвих навичок; розробки тестів та оцінювання; візуалізації та оформлення контенту; автоматизації щоденних завдань викладача.

Окремий блок був присвячений платформам Twee, Brisk Teaching, Chalkie та LessonUp, які дозволяють створювати сучасні інтерактивні уроки майже «з нуля», економлячи час на підготовку матеріалів, презентацій та завдань.

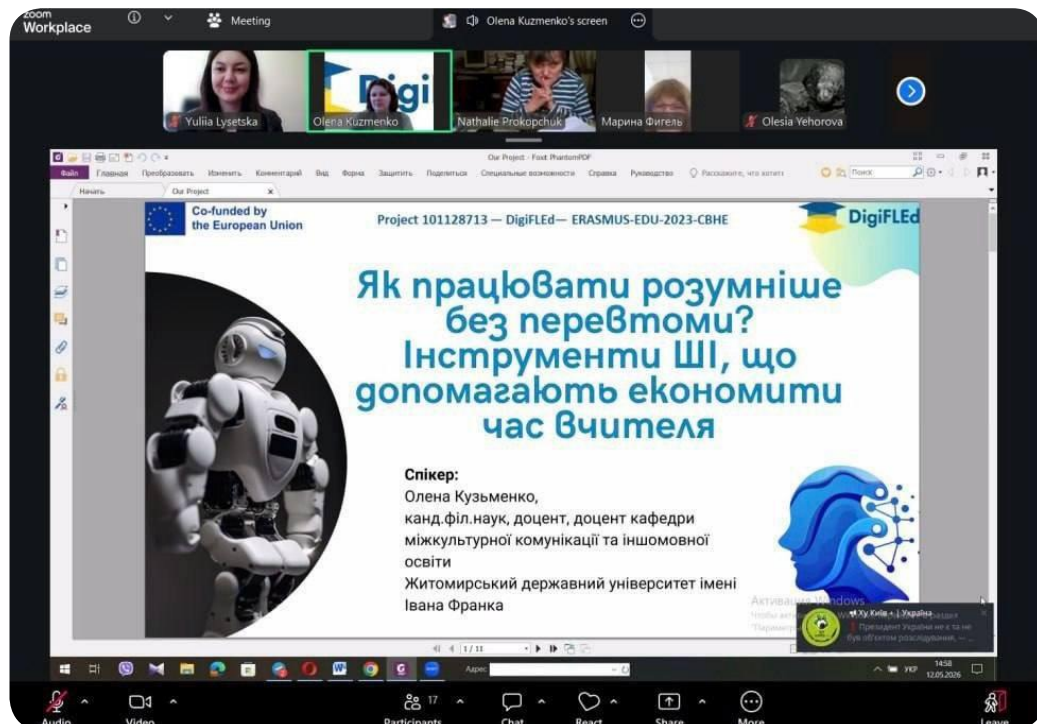
Зокрема, було продемонстровано можливості Brisk Teaching — AI-розширення, яке інтегрується з різними платформами та допомагає автоматично створювати: квізи, критерії оцінювання, запитання до відео та плани уроків.

Вебінар поєднав практичні демонстрації, інтерактивне обговорення та обмін досвідом.

Головна ідея заходу: сучасний учитель має не лише багато працювати, а й працювати розумно – використовуючи інструменти, що звільняють час для творчості, розвитку та живої взаємодії з учнями.

Щиро дякуємо всім учасникам за активність, зацікавленість і натхненну атмосферу під час вебінару.

Пресслужба університету

Разом до нових можливостей

Вчителі Наукового ліцею ЖДУ — Ольга Левченко та Юлія Климович — 30 березня отримали приємну новину. Вони були відзначені British Council Ukraine за успішну координацію діяльності TAG у межах міжнародного освітнього проекту #SWITLO.

Наша кореспондентка поспілкувалась з пані Юлією про цей проєкт, про досвід роботи у ньому, виклики, співпрацю з колегами та значення цієї відзнаки для вчительської спільноти Наукового ліцею.

— Як Ви дізналися про те, що отримаєте почесну відзнаку від British Council Ukraine,

і якою була Ваша перша реакція?

— Ну, звісно, ми очікували цього, тому що, власне, ми знали, що за проведення певної кількості зустрічей нашої TAG-групою є можливість отримати відзнаку. Ми працювали над цим, ми йшли до цього, тому це не було сюрпризом — ми працювали, аби здобути цю відзнаку.

— Якщо говорити про роботу в межах проєкту #SWITLO, що для Вас є найціннішим у цій відзнаці?

— Звісно, перш за все, це люди. Тому що, як і в будь-якій організації, найцінніший ресурс — люди. Тому ми надзвичайно цінуємо і горді тим, що створили нашу спільноту однодумців, наших колег, учителів іноземної мови. Не лише практикуючих вчителів, а й майбутніх вчителів, тому що ми залучили ще й студентів магістратури. І, звичайно, найцінніше те, що ми створили цю спільноту і надалі плануємо працювати такою ж командою та запрошувати до нас нових людей.

— А якою була Ваша роль у координації діяльності TAG у межах проєкту #SWITLO ?

— Перш за все, хочу зазначити, що я була не єдиним фасилітатором — також я працювала зі своєю колегою Ольгою Левченко. І, власне, ми спільно з нею намагалися організувати колег, створити цю спільноту, проводити зустрічі. Тобто, ми з нею ділили відповідальність за зустрічі, які проводили.

Моя роль була переважно організаторська — підготувати матеріали до зустрічей, провести їх. Це не було традиційним тренінгом

— скоріше, розмовою на теми, які нам цікаві й актуальні саме в контексті навчання іноземної мови.

Звичайно, ми намагалися організовувати все з урахуванням потреб і актуальних викликів, які зараз існують у нашій країні. Це і соціально-емоційне навчання, і робота з дітьми, які травмовані війною, і з тими, хто зараз перебуває за кордоном. Тобто, ми намагалися розглядати різні теми й обговорювати все, що є важливим для сьогодення.

— Що, на Вашу думку, допомогло об'єднати вчителів у дієву професійну спільноту?

— Насамперед, наша мотивація і бажання розвиватися. Звичайно, було багато викликів, які, на жаль, були перед нами — брак часу, різні особисті справи, особисті обставини. Проте ми намагалися мотивувати колег і якнайактивніше залучати їх до нашої TAG-команди, адже це надзвичайно цінно — мати в ліцеї однодумців і людей, які хочуть розвиватися та розвивати наш заклад освіти.

— Які результати цієї співпраці Ви вважаєте найважливішими для розвитку викладання англійської мови?

— У контексті роботи нашого ліцею є певні підсумки, яких ми дійшли в процесі роботи як TAG-Community. Це, насамперед, ті напрями, в яких нам потрібно вдосконалюватися, тобто те, як нам покращувати викладання іноземної мови, на які аспекти варто звернути увагу саме в нашому закладі освіти.

Ми вважаємо, що все починається з

локального рівня, тобто з автономії нашого закладу. Якщо наш заклад буде продовжувати зміни, буде прагнути розвитку і ми цьому сприятимемо, тоді ми зможемо вдосконалювати систему освіти в країні загалом.

— Чи був у межах проєкту момент, який особливо запам'ятався або надихнув Вас?

— Так, і це було дуже цінно для нас, що до нас доєдналися і студенти магістратури. Вони підтримали нашу ініціативу. Ми навіть їх трохи змотивували тим, щоб вони приєднувалися до нас не як студенти або практиканти, а як майбутні колеги. Для нас це було надзвичайно важливо. Це наш успішний кейс, адже ми змогли залучити студентів до нашої TAG-групи.

— Як участь у #SWITLO вплинула на Ваш професійний розвиток і подальше бачення своєї роботи?

— Це чудове запитання. Насправді, цей досвід значно покращив моє власне бачення організації роботи нашої команди та спільноти. Окрім позитивних результатів, які ми змогли разом обговорити, є також і багато викликів, над якими ми продовжуємо працювати спільно із колегами та учасниками нашої TAG-групи.

Я й надалі хотіла б брати активну участь у вдосконаленні викладання іноземних мов у нашому ліцеї, тому що наш заклад освіти досить молодий, і я як викладач, який працює тут із першого дня його заснування, надзвичайно зацікавлена в тому, щоб ми були одними з найкращих, а, можливо, і найкращими в регіоні.

Катерина Фещук

Кубок ЖДУ з волейболу

«Кубок ЖДУ імені Івана Франка» з волейболу серед чоловічих команд відбувся 2 травня на базі нашого університету.

Житомирський державний університет імені Івана Франка впевнено утверджує себе як флагман розвитку спорту в регіоні — інституція, яка системно формує, підтримує та масштабує спортивну культуру на всіх рівнях. Проведення подібних турнірів — це не разова ініціатива, а частина послідовної стратегії, що вже сьогодні формує майбутнє волейболу та масового спорту в області.

Турнір став яскравим прикладом цієї роботи, об'єднавши команди з різних громад і міст, які продемонстрували високий рівень підготовки, командний дух і справжню спортивну амбіцію.

Ключову роль в організації та реалізації турніру відіграли викладачі Микола Саранча та Валентин Бурковський. Їх професіоналізм, лідерство та відданість справі стали основою високого рівня проведення змагань.

Важливо відзначити, що проведення турніру та нагородження переможців і призерів відбулося за підтримки мецената Олександра Онищука та ЖДУ імені Івана Франка, що засвідчує високий рівень партнерства та спільну увагу до розвитку спорту.

За підсумками напруженої боротьби місця розподілилися так:

- 1 місце — ДЮСШ ЖМР (м. Житомир);**
- 2 місце — ДЮСШ (м. Лугини);**
- 3 місце — ВК «Вепри» ДЮСШ (м. Овруч).**

У турнірі також взяли участь команди, які гідно представили свої громади, заклади та спортивні школи. Особливо варто відзначити тренерів і представників команд, які цього дня були поруч зі своїми спортсменами — їхня щоденна праця, підтримка та віра в команду є фундаментом розвитку волейболу на місцях: ДЮСШ м. Коростень, ЖДУ ім. Івана Франка (1 курс), Ліцей №2 м. Житомир та ВК м. Коростишів.

За підсумками турніру відзначено тренерів команд — за професіоналізм, відданість справі та вагомий внесок у розвиток спортсменів. Окрему увагу приділено кращим гравцям кожної команди, які продемонстрували високий рівень майстерності, лідерські якості та яскраву гру, водночас кожен учасник зробив свій важливий внесок у загальний результат команди.

Ми послідовно працюємо над удосконаленням формату змагань і підвищенням їх рівня.

Щиро дякуємо всім командам за участь, тренерам — за підготовку спортсменів, а вболівальникам — за потужну атмосферу підтримки!

До нових зустрічей на волейбольних майданчиках!

Пресслужба університету

Безпека в пріоритеті!

В стінах нашого університету відбулась важлива та відверта розмова з представниками Служби безпеки України.

Тема зустрічі – небезпека, ризики, реальність та наслідки ворожого вербування. Розібрали приклади реальних кейсів, коли завдяки оперативній роботі спецслужб вдалося запобігти терактам.

Наголосили, що вербування часто починається з «невинних» пропозицій у Telegram-каналах, групах з пошуку роботи чи навіть на сайтах знайомств. Часто пропонують «легкі гроші» за фотофіксацію або передачу інформації про місцезнаходження об'єктів інфраструктури, військової техніки. Нерідко вдаються до психологічного тиску, маніпуляцій та залякування завербованих заради продовження «співпраці».

Фахівці поділилися алгоритмом дій як визначити, чи знайомі не опинилися під прицілом вербувальників.

Окрему увагу приділили наслідкам: законодавство передбачає суворе покарання за державну зраду чи диверсію. Проте якщо особа не виконала злочинного завдання і добровільно заявила про свій зв'язок із ворогом органам державної влади – вона звільняється від кримінальної відповідальності.

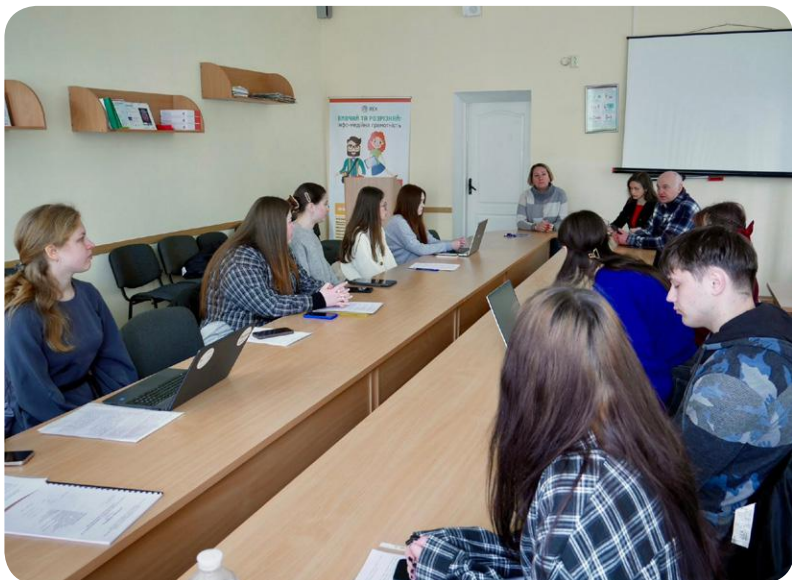
Спецслужби закликають: якщо ви бачите, що хтось із вашого оточення поводить підозріло, або якщо ви самі отримали сумнівну пропозицію в мережі – не ігноруйте це. Існує спеціальний офіційний чат-бот до якого можна надіслати інформацію про підозрілих осіб або пропозиції.

Будьте свідомими! Не дозволяйте маніпулювати собою чи вашим оточенням!

Пресслужба університету

Медіакомунікаційний дискурс сучасного інформаційного суспільства

Актуальні виклики сучасного інформаційного суспільства, трансформації медіапростору та роль комунікацій стали ключовими темами наукового обговорення у Житомирському державному університеті імені Івана Франка. Викладацько-студентська науково-практична конференція «Медіакомунікаційний дискурс сучасного інформаційного суспільства» відбулася 22 квітня на кафедрі журналістики, реклами та PR.

Захід об'єднав викладачів і студентів навколо обговорення актуальних тенденцій розвитку медіапростору. Під час конференції учасники презентували наукові доповіді, що охоплювали широкий спектр тем. Зокрема, йшлося про роль PR у період інформаційної напруженості, специфіку спічрайтингу в сучасній журналістиці, інструменти маніпуляції та пропаганди в медіа. Окрему увагу було приділено висвітленню екологічної проблематики в регіональному інформаційному просторі та питанням ефективності текстової комунікації.

Значний інтерес викликали дослідження, присвячені сучасним цифровим практикам. Учасники аналізували використання

мультимедійних інструментів у діяльності волонтерських організацій, ефективність AI-генерованого контенту в соціальних мережах, а також можливості цифрових платформ як інструментів професійної комунікації та іміджевого позиціонування.

Конференція супроводжувалася активним обговоренням представлених досліджень. Учасники ставили запитання, дискутували та обмінювалися думками щодо перспектив розвитку медіакомунікаційної сфери.

Захід став ефективною платформою для наукового діалогу, сприяв розвитку професійних компетентностей і продемонстрував зацікавленість молоді у дослідженні сучасних медійних процесів.

Пресслужба університету

Від радянського міфу до європейської пам'яті

Еволюція відзначення завершення Другої світової війни в Україні – це перехід від радянського культу війни до європейської культури пам'яті. Цей процес відображає звільнення від ідеологічних міфів СРСР та усвідомлення Україною своєї ролі як частини європейської історії.

Десятиліттями 9 травня в Україні було частиною радянського культу «Великої Перемоги». Цей міф, сконструйований за часів Брежнєва, мав на меті не вшанування жертв, а прославлення радянської системи. У XXI столітті Росія остаточно перетворила цю дату на «побєдобесіє» – агресивний інструмент пропаганди та виправдання сучасної війни під гаслом «Можемо повторити».

Еволюція української пам'яті стала частиною нашої деокупації. З 2015 року Україна почала відмовлятися від радянських маркерів: замість ідеологічної «Великої Вітчизняної» ми повернулися до історичного терміну «німецько-радянська війна» або більш узагальнено – «Друга світова війна». Червоний мак замінив дискредитовану георгіївську стрічку, а фокус змістився з військових парадів на долі звичайних людей.

Сьогодні Україна остаточно синхронізувала свій

календар із європейським. Святкування 8 травня – Дня перемоги над нацизмом – це не просто зміна дати. Це вибір цінностей. Поки агресор використовує історію як зброю, ми обираємо європейське гасло «Ніколи знову». Ми вшановуємо внесок українського народу в розгром нацизму, пам'ятаючи ціну кожного життя. Перехід до спільної з Європою традиції пам'яті – це символ нашого повернення додому, до спільноти вільних народів, де перемога означає мир, а не привід для нових загарбань.

Ксенія Ільїна

Дипломант Всеукраїнського конкурсу студентських наукових робіт у сфері права

Успішний виступ на всеукраїнському рівні, визнання фахової комісії та диплом III ступеня – саме таким став результат участі Олексія Ткача, студента III курсу ОП «Право», у Всеукраїнському конкурсі-захисті студентських наукових робіт з теорії та історії держави і права, історії політичних і правових учень, що відбувся у Львівському національному університеті імені Івана Франка на початку травня.

Про підготовку конкурсної роботи, наукові зацікавлення, досвід участі у престижному академічному заході та підтримку наукового керівника – Юлії Магась-Демидас – Олексій розповів в інтерв'ю:

– Як виникла ідея взяти участь у Всеукраїнському конкурсі студентських наукових робіт?

– В даному конкурсі мені запропонували взяти участь мій науковий керівник та завідувач кафедри права та публічного управління Ольга Рудницька, оскільки, на їхню думку, я мав достатньо знань для того, щоб попрацювати за право стати одним із переможців конкурсу.

– Чому саме ця тема? Це Ваш вибір чи Вам її запропонував керівник?

– Спочатку я сам обрав тему роботи – «Конституційна реформа 1947

року та формування сучасного статусу імператора Японії», однак, пізніше, мій науковий керівник запропонував внести зміни до структури роботи та формулювання теми. Порадившись, ми вирішили, що зміни дійсно зможуть краще розкрити саму суть роботи та, водночас, зробити її більш цікавою для слухачів та членів журі.

Тема Японії була обрана мною через те, що можна знайти чимало досліджень, які пов'язані із європейськими країнами, однак дослідження про Японію проводились лише в певних аспектах. Мені ж вдалося охопити набагато ширшу сферу, водночас, систематизувавши зібрані дані.

– Скільки часу тривала підготовка до конкурсу та наскільки важливою для Вас була підтримка наукового керівника?

– Підготовка до конкурсу зайняла приблизно півтора місяці. Підтримка наукового керівника була дуже важливою для мене, адже ми провели чимало часу над написанням та вдосконаленням роботи, підготовкою виступу на конкурс. Також пані Юлія давала певні поради, які також були корисними для мене.

– Що являв собою конкурс, як відбувався захист робіт?

– Цей конкурс мав на меті виявити обдарованих студентів, які у своїх роботах зможуть продемонструвати актуальні проблеми історії, держави і права, історії політичних і правових учень; яким чином можна їх вирішити та яке наукове і прикладне

значення мають роботи кожного з учасників.

Захист робіт відбувався дистанційно. Кожен учасник підготував короткий виступ, охопивши в ньому головну суть своєї роботи. Додатково ми готували презентації. Кожен із присутніх мав право поставити питання учасникам, щоб обговорити певні аспекти більш детально. Пізніше конкурсна комісія оцінювала виступи учасників та робила висновки.

– Наскільки сильною була конкуренція, зважаючи на те, що конкурс був всеукраїнським?

– Конкуренція була дуже сильною, зважаючи на велику кількість учасників та рівень їх підготовки. Я впевнений, що учасники провели чимало часу над тим, щоб їхні роботи могли впевнено конкурувати. До того ж, учасники активно пропонували свої ідеї, рішення, навіть теорії, тому було непросто змагатися за право стати переможцем у даному конкурсі.

– Які Ваші подальші професійні або наукові цілі?

– Мої подальші наукові цілі полягають в тому, щоб продовжувати досліджувати теми, які в Україні не дуже популярні, як це сталося з темою про Японію, продовжувати брати участь у різноманітних конференціях, таким чином знайомлячись із людьми, які знаходяться в різних куточках України, але при цьому мають зі мною спільні інтереси та бажання обговорювати певні теми.

Юлія Боднариш

**І, нарешті, четверта мавпа!
Вона – поєднання перших трьох:
Нічого не бачить, нічого не чує,
нічого не говорить.**

НМТ-2026: детальна інструкція для проходження мультитесту

Український центр оцінювання якості освіти підготував детальну інструкцію щодо процедури проходження національного мультипредметного тесту.

Цього року, як і в попередні роки, національний мультипредметний тест (НМТ) проводитимуть за допомогою спеціального електронного сервісу.

Цей інструмент дає змогу учасникам самостійно розподіляти час і вибирати, з якого предмета починати. Щоб уникнути непорозумінь під час проходження НМТ, варто заздалегідь ознайомитися з правилами та процедурою тестування, а також з особливостями роботи в сервісі.

Національний мультипредметний тест 2026 року міститиме завдання з чотирьох навчальних предметів. Три з них – українська мова, математика та історія України – є обов'язковими для кожного учасника, тоді як четвертий предмет він вибирає під час реєстрації.

Процедура тестування

Процедура проходження НМТ передбачає два етапи. Під час першого учасники виконуватимуть завдання з української мови та математики, під час другого – з історії України та предмета на вибір.

На виконання завдань кожного етапу відведено по 120 хвилин (2 години). Ви можете самостійно розподіляти час між предметами в межах одного етапу, головне – стежити за таймером, який показує, скільки залишилося часу до завершення певного етапу. Між етапами передбачено перерву тривалістю 20 хвилин.

В аудиторії, де ви будете проходити НМТ, на вас чекатиме ваше робоче місце – це налаштований комп'ютер, під'єднаний до мережі Інтернет, у браузері якого вже буде відкрита головна сторінка сервісу. А от до інших вебсторінок доступ буде

заблоковано.

До початку роботи з тестувальником інструктор зачитає промову, у якій міститиметься важлива інформація, тож варто уважно слухати.

Пам'ятайте, що в разі невиконання вимог щодо проходження тестування, вас буде позбавлено права продовжувати роботу над НМТ, а ваші результати анулюють.

Виникнення проблем

У разі виникнення технічних збоїв у роботі сервісу або погіршення самопочуття потрібно негайно повідомити про це інструктора.

Якщо ви вважаєте, що щодо вас допущено порушення процедури проведення НМТ, що може вплинути на Ваш результат, – до виходу з тимчасового екзаменаційного центру (ТЕЦ) подайте відповідальності за ТЕЦ апеляційну заяву щодо порушення процедури. Зауважте, що **подати таку заяву після виходу з ТЕЦ не можна.**

У випадку оголошення повітряної тривоги до початку допуску до ТЕЦ пройдіть в укриття за вказівниками та перебувайте там до повідомлення про її завершення.

Якщо ж повітряну тривогу оголосять під час тестування – вас буде повідомлено про це, а роботу над тестом заблоковано. У такому разі Ви матимете чітко дотримуватися вказівок старшого інструктора.

Якщо ви не зможете завершити виконання роботи через виникнення нестандартних ситуацій у ТЕЦ або через різке погіршення стану здоров'я, Вам буде надано змогу пройти НМТ під час додаткових сесій (але тільки за умови, якщо в установленні терміни подасте заяву щодо участі в додаткових сесіях).

Як працювати в тестувальнику: покрокова інструкція

Аби розпочати виконувати завдання, потрібно буде увести на головній сторінці сервісу логін і пароль. Їх ви дізнаєтеся з індивідуальної картки учасника тестування, які отримаєте від старшого інструктора в аудиторії. Після входу в сервіс переконайтеся, що особисті дані, зазначені в ньому (прізвище, ім'я, по батькові (за наявності) та номер Сертифіката) збігаються з Вашими. Якщо ні – повідомте про це старшого інструктора.

Обов'язково ознайомтеся з правилами проходження тестування та правилами роботи із сервісом і натисніть на кнопку «Я погоджуюсь з правилами тесту». Далі перейдіть до виконання завдань, натиснувши на кнопку «Розпочати тест». Після цього система автоматично запустить таймер. Нагадаємо, що учасник може вибрати, з якого предмета етапу розпочати роботу, і перемикається між ними. Уважно читайте спливі інформаційні повідомлення!

Після початку тестування перед вами розгорнеться сторінка із завданнями предметного тесту, активними вкладками з довідковими матеріалами з математики, фізики, хімії, а також з інструкцією з роботи над завданнями, до якої ви можете звернутися в будь-який час.

Радимо уважно ознайомтеся з інструкцією до початку тестування – у ній викладено важливу інформацію.

Увага! Для зарахування відповіді на завдання обов'язково потрібно натиснути на кнопку «Зберегти відповідь», а для її зміни чи виправлення –

вибрати інший варіант і повторно натиснути на кнопку «Зберегти відповідь». На боковій панелі, розташованій праворуч, відображатиметься інформація про опрацювання вами завдань. Червоним буде забарвлено номер завдання зі збереженою відповіддю, а сірим – завдання, яке ще не виконане або відповідь на яке не збережено. Тож за допомогою цієї панелі ви зможете контролювати свою роботу і швидко переходити до конкретного завдання в межах предмета, аби зберегти відповідь. Стежте за вказівками, які з'являються на моніторі комп'ютера, а також читайте інформацію у спливних повідомленнях про кількість опрацьованих вами завдань із кожного предмета.

Завершення роботи над тестом

Якщо Ви дочасно закінчите роботу над завданнями – можете завершити відповідний етап тестування, натиснувши на кнопку «Завершити роботу над тестом». Будьте уважні: на екрані з'явиться напис з інформацією про те, на які завдання ви не надали та/або не зберегли відповідь. Повернутися до виконання завдань з окремого предмета й надати та зберегти відповіді можна протягом усього часу, відведеного на виконання завдань тільки певного етапу.

Після завершення виконання завдань першого етапу тестування на екрані монітора відобразиться інформація лише про збережені вами відповіді. Зауважте, що після цього повернутися до виконання тестів певного блоку буде неможливо.

Під час перерви ви зможете залишитися в аудиторії або пройти до спеціального приміщення для перебування під час перерви. Виходити

за межі ТЕЦ заборонено. Для проходження другого етапу тестування, час початку якого повідомить старший інструктор, ви маєте своєчасно повернутися до аудиторії.

Розпочати роботу над другим блоком ви можете як з історії України, так і з предмета на вибір. Так само, як і під час першого етапу, ви зможете перемикається між цими двома предметами і розподіляти час на виконання завдань на свій розсуд.

Пам'ятайте: після натискання на кнопку «Так, завершити роботу» повернутися до виконання завдань і зміни відповідей буде неможливо. Стежте за вказівками, які з'являються на моніторі комп'ютера. Підтверджуйте своє рішення, якщо дійсно бажаєте завершити роботу.

Після завершення виконання завдань другого етапу тестування на екрані монітора відобразиться інформація про збережені вами відповіді і набрані вами тестові бали з кожного навчального предмета обох етапів.

За бажанням ви зможете скористатися спеціальними таблицями перекладу тестових балів у рейтингову шкалу 100—200 балів.

Офіційні результати НМТ буде розміщено у ваших персональних кабінетах учасників до 3 липня.

Пам'ятайте, що уважне та відповідальне ставлення до процедури тестування, дотримання інструкцій і своєчасне реагування на нестандартні ситуації — це запорука успішного проходження НМТ.

Експерти Освіта.іа радять учасникам мультитесту скористатися безкоштовним сервісом пробного НМТ, що дозволяє майбутнім вступникам пройти симуляцію реального іспиту.

За матеріалами Українського центру оцінювання якості освіти.

Студенти ЖДУ — переможці Літнього чемпіонату України з сучасного п'ятиборства!

Літній чемпіонат України з сучасного п'ятиборства серед спортсменів різних вікових категорій проходив з 13 по 16 травня у місті Києві. Змагання об'єднали найсильніших представників сучасного п'ятиборства з усієї країни та стали справжнім випробуванням сили, витривалості й спортивного характеру.

Студенти факультету фізичного виховання і спорту у складі збірної команди Житомирської області вкотре продемонстрували високий рівень підготовки та гідно представили університет на всеукраїнській спортивній арені.

Данило Сич, студент групи 41 Бд-ФКС, показав блискучий результат та став призером одразу у кількох категоріях: чемпіон України серед юніорів; бронзовий призер серед дорослих спортсменів.

У командному заліку бронзові нагороди виборола команда Житомирської області у складі якої студенти ЖДУ ім. Івана Франка: **Данило Сич**, студент групи 41 Бд-ФКС; **Максим Гринь**, студент групи 11 Бд-ФКС; **Владислав Тищенко**, студент групи 31 Бд-ФКС.

Саме єдність команди, спортивна майстерність та сила духу дозволили спортсменам піднятися на п'єдестал пошани.

Щиро вітаємо спортсменів та їхніх тренерів — **Віталія Тищенка, Вікторію Зелінську-Тищенко, Олексія Юрчака, Ернеста Ячика та Ольгу Шарапову** — із вагомими спортивними досягненнями!

Завдяки професіоналізму наставників, системній підготовці та наполегливій праці спортсменів ці перемоги стали можливими.

Бажаємо нових спортивних звершень, впевнених стартів та яскравих перемог у майбутньому!

Пишаємось нашими студентами, які щодня доводять, що наполегливість, дисципліна та віра у власні сили ведуть до великих перемог!

Дякуємо ЗСУ за можливість навчатися, тренуватися та представляти Україну на спортивних аренах

Пресслужба університету

Призерки III етапу МАН

Учениці Наукового ліцею ЖДУ імені Івана Франка стали призерками III етапу Всеукраїнського конкурсу-захисту науково-дослідницьких робіт МАН України.

Досягнення ліцеїсток стали результатом їхньої сумлінної праці, професійної підтримки педагогів та ефективної співпраці ліцею з науково-педагогічними працівниками університету. Саме така взаємодія сприяє розвитку дослідницьких навичок учнів і допомагає їм упевнено робити перші кроки у світі науки.

Вітаємо учениць та їхніх наукових керівників із вагомими здобутками:

Анастасія Дяченко, учениця 10 класу, отримала диплом III ступеня у секції «Загальна та неорганічна хімія». Науковий керівник – Олександр Камінський, кандидат хімічних наук, доцент кафедри хімії ЖДУ імені Івана Франка.

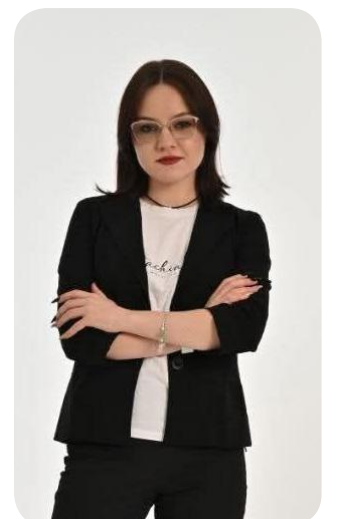
Ангеліна Поліщук, учениця 11 класу, виборола

диплом III ступеня у секції «Зоологія». Науковий керівник – Марина Пацюк, доктор біологічних наук, професор кафедри ботаніки, біоресурсів та збереження біорізноманіття ЖДУ імені Івана Франка.

Катерина Пивоваренко, учениця 11 класу, здобула диплом III ступеня у секції «Французька мова та франкомовна література». Науковий керівник – Юлія Лісова, кандидат філологічних наук, доцент кафедри міжкультурної комунікації та іншомовної освіти ЖДУ імені Івана Франка.

Бажаємо юним науковицям подальших успіхів, нових відкриттів, творчого натхнення та майбутніх перемог у науковій діяльності!

Пресслужба університету

Фінал II обласного етапу «Пліч-о-пліч: всеукраїнські студентські ліги» — змагання, що об'єднали найсильніші студентські команди області, відбувся 28 квітня.

Першість розгорталася на різних спортивних локаціях області — і саме там народжувалося лідерство кожної команди.

Одним із найуспішніших учасників став Житомирський державний університет імені Івана Франка, команди якого вкотре підтвердили високий рівень підготовки та закріпили за університетом статус одного з центрів студентського спорту регіону.

Результати змагань:

- «золото» у чоловічої команди з футболу;
- «золото» у чоловічої команди з волейболу;
- «срібло» у жіночої команди з волейболу.

Ці результати ще раз доводять: університет імені Івана Франка не просто бере участь у змаганнях — він формує рівень студентського спорту в регіоні.

Підтримку та розвиток спорту в Житомирській області, сприяння спортивним ініціативам і популяризацію здорового способу життя забезпечують органи влади Житомирщини, BGV Charity Fund, Національний олімпійський комітет Житомирської області та Управління масового спорту у Житомирській області.

Переможців і призерів привітали почесні гості: Віталій Бунечко - голова Житомирської обласної військової адміністрації; Костянтин Лопушанський - заступник начальника ЖОВА; Сергій Козловець - начальник управління національно-патріотичного виховання, молоді та спорту ЖОВА; Олександр Гінгізов - начальник управління масового спорту у Житомирській області; Оксана Олійник - ректор Державного університету «Житомирська політехніка»; Богдан Коляда - Президент Федерації легкої атлетики Бердичева.

<https://www.facebook.com/photo/?fbid=1480344080553622&set=pcb.1480347693886594>

<https://www.facebook.com/reel/987952437252160>

Чемпіонат України з сучасного п'ятиборства (Laser Run) відбувся 24–26 квітня у Житомирі. Спортивне дійство об'єднало близько 160 спортсменів з різних куточків України, які змагалися за першість, демонструючи витривалість, швидкість та силу духу.

Студенти факультету фізичного виховання і спорту, які увійшли до складу збірної команди Житомирської області, гідно представили Житомирську область на всеукраїнській арені та здобули високі нагороди.

Данило Сич, студент 41 групи, став чемпіоном серед дорослих; Максим Гринь, студент 11 групи, став чемпіоном серед юнаків (Ю-19) та бронзовим призером серед дорослих; Владислав Тищенко, студент 31 групи, — чемпіон серед юніорів.

Щиро вітаємо спортсменів та їхніх тренерів — Віталія Тищенка, Вікторію Зелінську-Тищенко, Олексія Юрчака, Ернеста Ячика та Ольгу Шарапову — із блискучими результатами! Ваша наполеглива праця, професіоналізм і віра в успіх стали запорукою цих перемог.

Бажаємо нових звершень, яскравих стартів і ще більше перемог на спортивній арені!

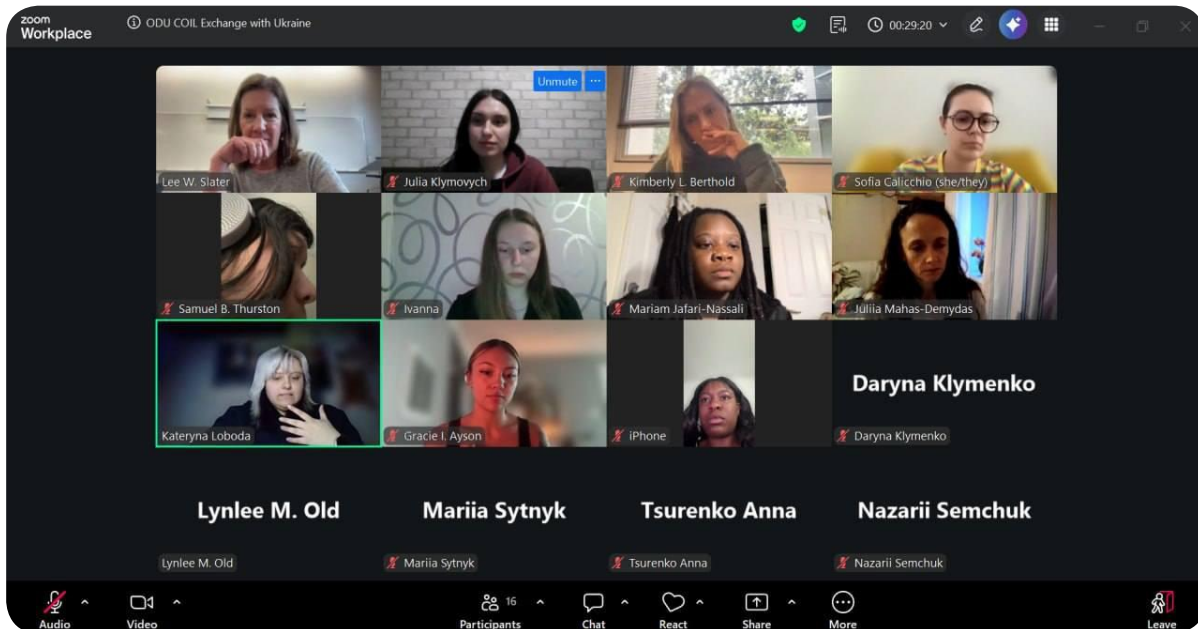
<https://www.facebook.com/photo/?fbid=1484341730153857&set=pcb.1484343560153674>

З нагоди Днів науки в університеті викладачі кафедри слов'янської і германської філології та перекладу ННІ філології та журналістики 12 травня організували і провели науково-методичний семінар «Вчимо мови, щоб навчати мов».

Присутні студенти та викладачі кафедри долучилися до активного обговорення зазначеного питання, висловивши впевненість у необхідності розширення лінгвістичного світогляду та опануванні мов, що відповідає вимогам сьогодення.

<https://www.facebook.com/photo?fbid=2198536390914321&set=pcb.2198536647580962>

Студенти факультету історії, права та публічного управління та ННІ іноземної філології, а також викладачі університету: Юлія Климович, старший викладач кафедри міжкультурної комунікації та іншомовної освіти, та Юлія Магась-Демидас, доцент кафедри права та публічного управління, долучилися до міжнародного проєкту, реалізованого у співпраці з Old Dominion University (США) за підтримки доктора Лі Слатер (Dr. Lee Slater).

Метою проєкту був обмін досвідом у сфері відповідальності, прав людини та правосуддя. На прикладі фільму «Нюрнберг» (2025) студенти вивчали відображення у мистецтві проблем гуманізму, справедливості та втілення їх у праві. Учасники аналізували практику захисту фундаментальних людських прав, обговорювали моральні та правові аспекти відповідальності за воєнні злочини, представляли власне бачення щодо вирішення етичних дилем та

вдосконалення механізму захисту прав людини.

Такий формат віртуальної академічної мобільності відкриває нові можливості для міжкультурного діалогу, розвитку критичного мислення та формування глобальної громадянської позиції студентів.

<https://www.facebook.com/photo/?fbid=1580787104053935&set=pcb.1580788914053754>

37-й Чемпіонат Європи з кіокушинкай карате (KWF) пройшов 24–25 квітня в місті Свіноуйсьце (Польща). На чемпіонаті студенти факультету фізичного виховання і спорту гідно представили Україну та продемонстрували високий рівень майстерності, силу духу й незламний характер.

Максим Опанасюк, студент 21 групи, став чемпіоном Європи у категорії U21 до 75 кг, здобувши золоту медаль.

Зінчук Дмитро, студент 21 групи, виборов бронзову нагороду у категорії U21 до 70 кг.

Щиро вітаємо Максима, Дмитра та їх тренера — Руслана Стукала — з блискучими результатами на міжнародній арені! Це досягнення є результатом наполегливої праці, дисципліни та відданості спорту.

Бажаємо нових перемог, впевнених виступів і підкорення ще вищих спортивних вершин!

<https://www.facebook.com/photo/?fbid=1481780593743304&set=pcb.1481781960409834>

У місті Житомирі 23–25 квітня відбувся Чемпіонат України з триатлону на суперспринтерській дистанції в приміщеннях, де студенти факультету фізичного виховання і спорту продемонстрували високий рівень підготовки, витривалість та силу духу.

Ілля Гончарук, студент 21 групи, продемонстрував відмінну фізичну підготовку, витривалість і справжній спортивний характер, впевнено пройшовши всі етапи дистанції та здобувши золоту медаль у категорії «Юніори».

Мер'ям Садигова, студентка 21 групи, проявила силу волі, цілеспрямованість і високий рівень майстерності, гідно виступивши у складній конкурентній боротьбі та виборовши срібну нагороду у категорії «Молодь».

Щиро вітаємо Іллю та Мер'ям, а також їхніх тренерів — Наталію Кириллович, Віктора Генчікова та Руслана Садигова — з вагомими досягненнями! Їхня наполегливість, щоденна праця та цілеспрямованість стали запорукою цього успіху.

Бажаємо нових перемог, яскравих стартів і впевненого підкорення нових спортивних вершин!

<https://www.facebook.com/photo/?fbid=1480953040492726&set=pcb.1480955443825819>

Студенти ОП «Тепличне господарство» (15, 25 та 35 групи) 6 травня провели лабораторні заняття на агробіологічній станції ЖДУ імені Івана Франка.

Спільно із доцентами кафедри ботаніки, біоресурсів та збереження біорізноманіття Василем Панчишиним, Богданом Матвійчуком, Наталією Матвійчук, а також директором біостанції Ніною Коревою студенти мали змогу закріпити теоретичні знання на практиці.

Під час занять було проведено посів кукурудзи сорту «Почаївський 190 МВ» — середньостиглого, високоврожайного сорту, який відзначається доброю адаптивністю до ґрунтово-кліматичних умов, стійкістю до основних хвороб та стабільними показниками врожайності. Також висіяно середньоранній інтенсивний гібрид соняшнику «Суміко», що характеризується високим потенціалом урожайності, стійкістю до посухи та придатністю до вирощування в різних агрокліматичних зонах.

Такі виїзні заняття дають студентам можливість не лише спостерігати за технологічними процесами, а й безпосередньо брати участь у них, формуючи практичні навички, необхідні для майбутньої професійної діяльності в аграрній сфері.

<https://www.facebook.com/photo/?fbid=989345373683630&set=pcb.989346147016886>

Вечір музики й театру, що пройшов 12 травня в актовій залі університету, об'єднав на одній сцені класику й сучасність, музику, поезію, театральне слово та живі емоції. Особливу атмосферу створили:

- хор «SOLIS» із проникливим «Ave Maria»;
- композиції Євгена Стецюка та Катерини Антонюк;
- легендарна «Черемшина»;
- театральні монологи та уривки з творів Лесі Українки,

Володимира Короленка, Йоанни Ягелло;

- композиції «Memory», «Skyfall», «Shallow» та інші яскраві номери.

Дякуємо всім виконавцям, концертмейстерам, викладачам і глядачам за цей особливий вечір, за оплески, підтримку та любов до мистецтва

<https://www.facebook.com/photo/?fbid=158888204657774&set=pcb.1588885146577464>

У Науковому ліцеї відбувся теплий і зворушливий захід Дня матері — «Мамо - Ви наш Всесвіт!»

Це свято стало справжнім проявом любові, вдячності та поваги до найдорожчих людей у нашому житті — наших матерів. Упродовж заходу звучали щирі слова, пісні, музичні композиції, які торкнулися серця кожного присутнього. Учні подарували глядачам яскраві танцювальні номери, сценки, відеопривітання та море позитивних емоцій.

Особливо хвилюючими стали слова вдячності матерям наших захисників — жінкам великої сили, мужності та незламної віри.

Щиро дякуємо тріо «Квіти» за неймовірну атмосферу, щирість і музичні номери, які подарували залу тепло та ніжність.

Окрема подяка студенту ННІ філології та журналістики Андрію Ковальову за яскравий виступ, енергію та чудові емоції, якими він наповнив наше свято.

Дякуємо всім учасникам, педагогам, творчим колективам і кожному, хто долучився до створення цієї теплої атмосфери. Нехай у серці кожної мами завжди живе любов, гордість і щастя, а діти дарують лише радість та підтримку

<https://www.facebook.com/photo/?fbid=2248613712545825&set=pcb.2248616342545562>

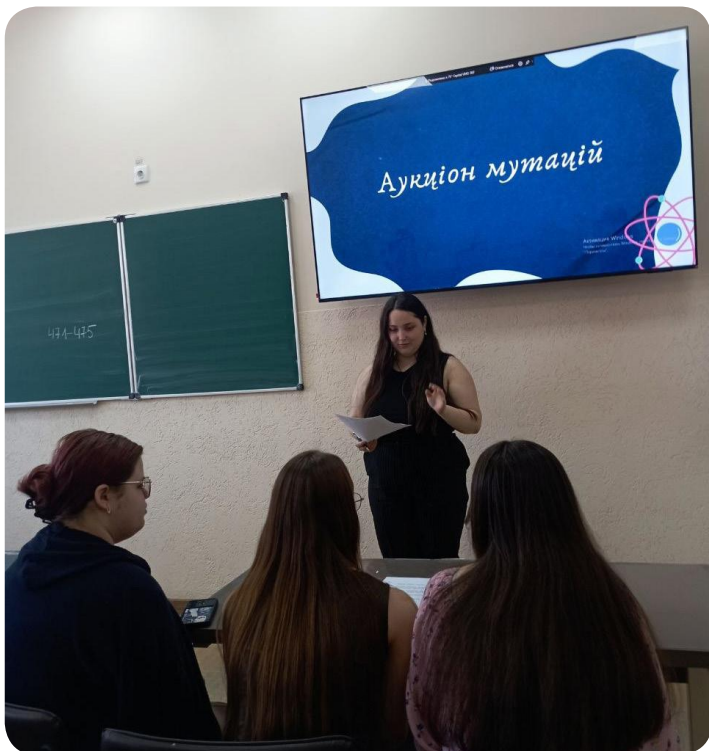
Для студентів 3-го курсу спеціальності «Е1 Біологія та біохімія» та 2-го курсу «Н4 Лісове господарство» відбувся драйвовий захід «Код майбутнього: Генетичний інтенсив». Замість звичайних занять на учасників чекав справжній інтелектуальний батл, де знання перевірялися на швидкість та логіку.

Програма була насиченою: у «Словниковому бліці» команди намагалися встигнути за 60 секунд пояснити складні терміни, а під час «Аукціону мутацій» майстерно класифікували спадкові хвороби, оминаючи підступні пастки. Студенти також виступали в ролі детективів, шукаючи зайві елементи серед нуклеотидів та типів мутацій, і змагалися у «Словесному конструкторі», витискаючи максимум наукових понять з однієї назви. Фінальний раунд «Вірю – не вірю» розставив крапки над «і» у питаннях про геном цибулі та відбитки пальців близнюків.

Цей інтенсив ще раз довів, що генетика – це не лише цифри та формули, а захопливий простір для спільної роботи та нових відкриттів.

Організатором заходу виступила студентка 32Бд-Біол групи Олександра Коваленко.

<https://www.facebook.com/photo/?fbid=992608926690608&set=pcb.992609736690527>

З нагоди Днів науки в університеті викладачі кафедри української та зарубіжної літератури і методик їх навчання 12 травня провели для студентів ННІ філології та журналістики воркшоп «Як писати науковий текст».

<https://www.facebook.com/photo/?fbid=4129892697310140&set=pcb.1711939733334277>

Чемпіонат Європи з армрестлінгу проходив з 12 по 17 травня у місті Будапешт (Угорщина).

Цьогорічні змагання об'єднали понад 1500 спортсменів з усієї Європи, які продемонстрували високий рівень майстерності, силу духу та справжню жагу до перемоги!

Олексій Дегтяренко, студент 12 Мд-СОФк групи факультету фізичного виховання і спорту, гідно представив Україну та Житомирщину на міжнародній арені й виборов срібну нагороду на праву руку у ваговій категорії до 80 кг!

Щиро вітаємо Олексія та його тренера — Володимира Сарницького — із вагомим міжнародним досягненням! Цей результат — свідчення наполегливої праці, щоденних тренувань, сили волі та незламного характеру спортсмена. Бажаємо Олексію нових спортивних звершень, впевнених стартів та подальших перемог на міжнародних аренах!

Наш університет потрапив до переліку установ, яким буде надано державне фінансування для модернізації та зміцнення матеріально-технічного забезпечення. Дякуємо за підтримку!!

За результатами цьогорічного відбору ще 18 центрів колективного користування науковим обладнанням отримають державну фінансову підтримку на розвиток матеріально-технічної бази.

За результатами відбору 2026 року центри, створені на базі провідних закладів вищої освіти та наукових установ, отримають понад 31 млн грн. Кошти спрямують на: закупівлю сонячних панелей, інверторів, акумуляторів; оновлення наукового обладнання; ремонт і технічне обслуговування для стабільної роботи інфраструктури.

Підтримку отримають:

- Київський національний університет імені Тараса Шевченка;
- Державна науково-технічна бібліотека України - ДНТБ України;
- V.N. Karazin Kharkiv National University;
- Карпатський національний університет імені Василя Стефаника;
- Черкаський державний технологічний університет / ЧДТУ;
- Український державний університет залізничного транспорту;
- Сумський державний університет;
- Луцький національний технічний університет;
- НТУ «Дніпровська політехніка» - Dnipro University of Technology;
- Національний університет «Київський авіаційний інститут» - KAI;
- Кременчуцький національний університет імені Михайла Остроградського;
- Державна наукова установа «Київський академічний університет»;
- Житомирський Державний Університет імені Івана Франка;
- Донецький національний технічний університет;
- Вінницький національний технічний університет - офіційна сторінка ВНТУ;
- Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара.

Надання фінансової підтримки ЦККНО є частиною системної роботи Міністерства освіти і науки України з розвитку та модернізації дослідницької інфраструктури.

Фінансування спрямоване на посилення енергетичної автономності центрів, забезпечення стабільної роботи наукового обладнання та створення умов для безперервного проведення досліджень навіть в умовах нестабільного енергопостачання.

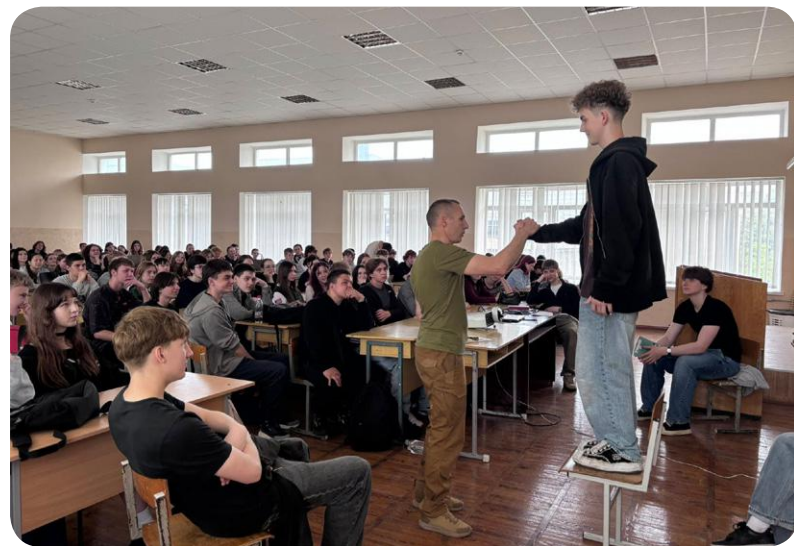

Учні Наукового ліцею 20 травня мали чудову нагоду прослухати змістовну та пізнавальну лекцію на тему здорового способу життя.

Під час зустрічі Євгеній Кузьменко влучними життєвими прикладами та цікавими інтерактивами підкреслив важливу роль фізичної активності, загартування, збереження психічного й фізичного здоров'я.

Окрему увагу було приділено профілактиці шкідливих звичок — тютюнопаління, вживання алкоголю та наркотичних речовин, а також їх негативному впливу на організм і майбутнє молоді.

Щиро дякуємо лектору за цікаву, доступну та мотивуючу інформацію, професіоналізм і небайдужість до здоров'я молодого покоління. Саме такі зустрічі надихають замислитися над власними звичками та зробити крок до здорового майбутнього

<https://www.facebook.com/photo/?fbid=4400805840190376&set=pcb.4400820266855600>

ЖДУ імені Івана Франка 16 травня радо вітав майбутніх абітурієнтів.

У цей день навчальні корпуси перетворилися на простори знайомств, експериментів та творчості. Протягом дня майбутні абітурієнти та їхні батьки мали змогу дізнатися більше про студентське життя та його можливості.

Кожен факультет та інститут підготував свої унікальні локації для знайомства. Гості університету брали участь в інтерактивах, долучалися до майстер-класів, наукових експериментів та творчих воркшопів.

Підсумком цього насиченого дня стала фінальна зустріч із керівництвом університету. Ректор Галина Киричук привітала майбутніх абітурієнтів, розповіла про цінності університетської родини та перспективи, які відкриваються перед кожним, хто обирає ЖДУ імені Івана Франка.

Відповідальний секретар приймальної комісії Микола Чайка розповів про практичні нюанси та особливості цього річного вступу. Вступники та їхні батьки мали змогу поставити запитання, які їх турбували, та отримати вичерпні відповіді на них.

Цей день точно запам'ятається багатьом, і ми щиро сподіваємося вже зовсім скоро побачити сьогоднішніх гостей серед першокурсників ЖДУ!

<https://www.facebook.com/photo/?fbid=1592001522932493&set=pcb.1592002419599070>

<https://www.facebook.com/reel/747896428346452>

ННІ філології та журналістики з нагоди Дня відкритих дверей університету радо зустрічав абітурієнтів та їхніх батьків, які завітали до навчального закладу.

Присутні мали змогу долучитися до профільних майстер-класів з англійської, польської мов, поспілкуватися зі студенткою-магістранткою Наталією Заруднюк, яка є авторкою декількох творів у жанрі фентезі.

Особливо цікавим для абітурієнтів став майстер-клас від випускника інституту Олексія Чирка, який розповів про особливості роботи оператора та продемонстрував навички роботи з професійною камерою.

<https://www.facebook.com/photo/?fbid=2202045140563446&set=pcb.2202046577229969>

Представники університету 28–29 травня взяли участь у конференції «Цифрова трансформація університетів», яка відбулася в Українському католицькому університеті у Львові.

Захід об'єднав представників закладів вищої освіти, фахівців у сфері цифровізації, управління освітніми процесами та інформаційних технологій з усієї України. Учасники обговорювали сучасні підходи до цифрової трансформації університетів, впровадження LMS-систем, автоматизацію внутрішніх процесів, розвиток штучного інтелекту в освіті та створення цифрових сервісів для студентів і викладачів.

У межах конференції проректор з навчально-методичної та виховної роботи Володимир Чумак та фахівець навчально-методичного відділу Віталій Кучер презентували доповідь «Кабінет НПП ЖДУ імені Івана Франка», у якій представили досвід університету щодо створення та розвитку цифрових інструментів для науково-педагогічних працівників.

Учасники конференції також мали можливість долучитися до практичних воркшопів, панельних дискусій та презентацій цифрових рішень, які вже впроваджуються в українських та європейських університетах.

Конференція стала важливим майданчиком для обміну досвідом, професійного діалогу та пошуку нових рішень у сфері цифрової трансформації вищої освіти.

<https://www.facebook.com/photo/?fbid=1604348355031143&set=pcb.1604384585027520>

Студенти та викладачі університету 24 травня стали частиною справжнього футбольного свята, відвідавши заключний матч сезону Української Прем'єр-ліги між ФК Полісся та ФК Рух.

Гра подарувала неймовірні емоції, шалений драйв та атмосферу справжньої єдності! Вболівальники підтримували команду від першої до останньої хвилини, а кожен небезпечний момент на полі супроводжувався гучними оплесками та щирими переживаннями. Результат матчу — впевнена перемога «Полісся» з рахунком 2:0!

Цей поєдинок став особливим ще й тому, що був заключним туром УПЛ сезону, за підсумками якого ФК Полісся вибороло почесне 3 місце в чемпіонаті.

У ЖДУ імені Івана Франка переконали: спорт об'єднує, надихає та формує сильну спільноту. А підтримка рідної команди — це не лише про футбол, а й про спільні емоції, командний дух та любов до рідного міста.

<https://www.facebook.com/photo/?fbid=1504554231465940&set=pcb.1504556394799057>

Редакція студентсько-викладацької газети ЖДУ імені Івана Франка «Універсум» спільно з кафедрою журналістики, реклами та PR 26 травня підвела підсумки конкурсу журналістських творів до четвертої річниці повномасштабної російсько-української війни на тему: «Як мене та мою родину змінила війна».

Перед учасниками конкурсу виступив з вітальним словом редактор газети, доцент кафедри журналістики, реклами та PR Андрій Близнюк. Він розповів про те, як виник задум конкурсу, які умови стояли перед учасниками, як підраховувалися голоси.

Окремо наголосив на тому, що у конкурсі брали участь не лише студенти спеціальності «Журналістика. Реклама і зв'язки з громадськістю», але й учні Наукового ліцею ЖДУ імені Івана Франка.

Роботи, що були надіслані на конкурс, були надруковані у лютневому числі газети (https://eprints.zu.edu.ua/47113/1/211_universum.pdf)

Завідувач кафедри Валерій Башманівський привітав переможців, наголосив на важливості практичної роботи для майбутніх журналістів та запропонував учасникам зробити відео- або аудіоподкасти за матеріалами власних матеріалів.

Переможцями у конкурсі стали:

1 місце - Січкачук Вероніка (10-В клас) – 28 голосів;

2 місце - Зубленко Надія (11Бд-Журн.) – 22 голоси;

3 місце - Ломоносова Анастасія (11Бд-Журн.) – 18 голосів.

Редактор газети вручив переможцям грамоти, роздруковку їх матеріалів зі сторінки газети та солодкі подарунки.

<https://www.facebook.com/photo/?fbid=1601315428667769&set=pcb.1601333838665928>

Травень на природничому факультеті

Травень на природничому – це не просто календар подій. Це місяць, у якому оживає наука, народжуються мрії та створюються спогади, які залишаються з нами назавжди...

Ми запрошуємо вас у світ, де хімія – це любов, біологія – це захоплення, а студентське життя – це емоції, дружба, сміх і моменти, які хочеться проживати знову і знову.

На вас чекають:

- вибухові експерименти та наукові відкриття;
- екологічні ініціативи й важливі розмови про майбутнє планети;

відкриттів.

Організатором заходу виступила студентка 32Бд-Біол групи Олександра Коваленко.

Надихаюча зустріч з Юлією Морозюк, доктором філософії з епігенетики та біології раку, Інституту молекулярної та клітинної біології (IGBMC) (Страсбург, Франція) відбулася 12 травня з нагоди Днів науки в рамках програми «Запрошені професори» на природничому факультеті.

Пані Юлія розповіла нашим студентам (першого, другого,

- теплі зустрічі, творчі конкурси та інтерактиви;
- конкурси для тих, хто вже сьогодні творить майбутнє української освіти;
- благодійний ярмарок для підтримки наших Захисників;
- атмосфера, де кожен відчує себе частиною великої природничої родини.

Цей травень буде про більше, ніж навчання.

Він буде про людей. Про натхнення. Про віру в себе. Про силу науки, яка об'єднує серця.

Не пропустіть моменти, які стануть найтеплішими спогадами студентських років!

Приходьте. Надихайтесь. Відчувайте. Творіть майбутнє разом із нами!

Для студентів 3-го курсу спеціальності «Е1 Біологія та біохімія» та 2-го курсу «Н4 Лісове господарство» відбувся драйвовий захід «Код майбутнього: Генетичний інтенсив». Замість звичайних занять на учасників чекав справжній інтелектуальний батл, де знання перевірялися на швидкість та логіку.

Програма була насиченою: у «Словниковому бліці» команди намагалися встигнути за 60 секунд пояснити складні терміни, а під час «Аукціону мутацій» майстерно класифікували спадкові хвороби, оминаючи підступні пастки. Студенти також виступали в ролі детективів, шукаючи зайві елементи серед нуклеотидів та типів мутацій, і змагалися у «Словесному конструкторі», витискаючи максимум наукових понять з однієї назви.

Фінальний раунд «Вірю – не вірю» розставив крапки над «і» у питаннях про геном цибулі та відбитки пальців близнюків.

Цей інтенсив ще раз довів, що генетика – це не лише цифри та формули, а захопливий простір для спільної роботи та нових

третього рівнів освіти) про власний шлях в науці від захоплення біологією під час навчання в школі № 27 м. Житомира і до постдокторської дослідницької програми в Страсбурзі.

Наша гостя порадила студентам вчити іноземні мови і не боятися брати участь в програмах академічної мобільності.

А ще здобувачам було цікаво дізнатися про сутю біологічні «цікавинки» простою і зрозумілою мовою: чим відрізняється генетика від епігенетики; що таке хроматин, який його склад та функціональні стани; як мутації гістонів перепрограмовують транскрипцію в стовбурових клітинах і можуть викликати пухлини; яка роль «сплячих» ендегенних ретровірусів в геномі людини; які молекулярні механізми виникнення педіатричної гліобластоми; як «чиста наука» може сьогодні врятувати життя дітей.

Дякуємо за мотивацію! Бажаємо пані Юлії успіхів! Ще раз переконалися, що біологія – наука ПРО життя і ДЛЯ життя!

У рамках традиції святкування Тижня хімії у «Студентський день» кафедрою хімії на чолі з доцентом Сніжаною Кучерук та здобувачами освіти першого курсу проведено «Хімічний контроль знань», де за відповідь на питання з хімії можна було отримати смаколик!

А далі доцентом Олександром Камінським організовано Хімічний турнір «Моя команда хіміків» для здобувачів освіти всіх спеціальностей кафедри. Турнір складався з чотирьох основних конкурсів, у якому брали участь команди різних курсів та їх куратори Віталій Листван, Сніжана Кучерук, Олександр Камін-

ський та Ольга Авдєєва. Також у конкурсну програму входило представлення команди, креативність якого оцінювало журі, до складу якого входили здобувачі освіти четвертого курсу та асистент Олександр Ходюк.

Команди разом із наставниками відгадували загадки, ребуси, писали символи хімічних елементів із запропонованого слова та грали у конкурс «Крокодил». Журі оцінювало активність команд. Врешті перемогла дружба, а учасники та їх наставники одержали солодкі призи.

В рамках акції «Травневий природничий» 14 травня відбулася крута подія, організована деканатом та Студентським науковим товариством.

Що цікавого відбувалося?

Презентація гуртків: ми представили наукові гуртки та проблемні групи, які діють на кожній кафедрі факультету.

Навігація для студентів: познайомили з науковими керівниками та тематикою досліджень, щоб кожен студент зміг знайти свій шлях у науці та обрати тему за інтересами.

Нагородження найкращих: «вишенькою на торті» стало віншування наших зірок!

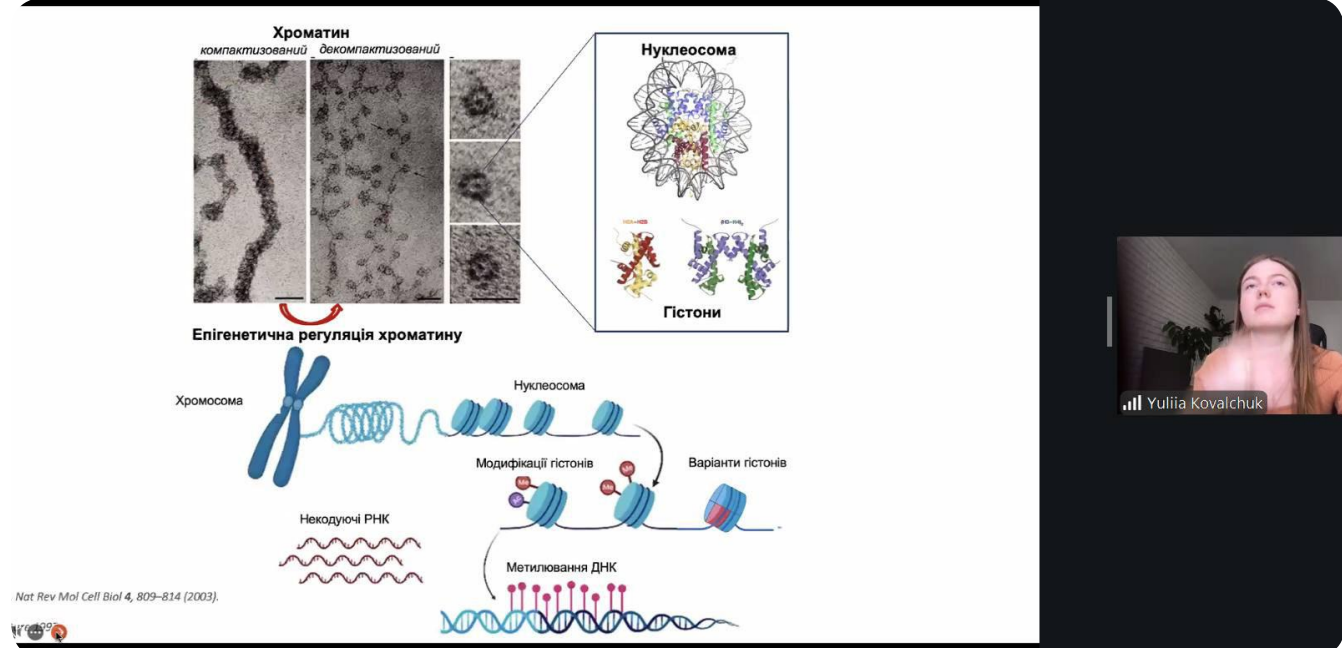
Студенти отримали дипломи переможців I етапу Всеукраїнського конкурсу студентських наукових робіт, а їхні керівники – заслужені подяки.

Щиро вітаємо всіх із Днем науки! Пам'ятайте: науку рухає вперед саме поєднання досвіду старшого покоління та креативних ідей молоді.

Дерзайте, пробуйте і робіть свої перші сміливі кроки!

Пресслужба університету

<https://www.facebook.com/photo/?fbid=992608926690608&set=pcb.992609736690527>
<https://www.facebook.com/photo/?fbid=1588191673313478&set=pcb.1588192426646736>
<https://www.facebook.com/photo/?fbid=1608146644652202&set=pcb.1608147404652126>

Інформатика, наполегливість і результат: нове досягнення ліцеїста

Учень 11-А класу Наукового ліцею ЖДУ імені Івана Франка Максим Федорчук нещодавно успішно виступив на III етапі Всеукраїнської олімпіади з інформатики, здобувши диплом II ступеня (срібна медаль). Окрім цього, Максим отримав запрошення на відбіркові збори до міжнародної олімпіади, підтвердивши високий рівень підготовки та знань.

Кореспондентка зв'язалася з учнем телефоном, бо він зараз перебуває у Польщі, та взяла у нього інтерв'ю.

— **Максимице, вітаємо з таким досягненням! Чи вже встиг усвідомити, що став срібним призером Всеукраїнської олімпіади?**

— Так, я почав займатися олімпіадним програмуванням з 5 класу і в минулому вже отримував срібло та золото на всеукраїнському етапі.

— **Якими були твої перші емоції після оголошення результатів?**

— В принципі після першого туру в мене були плюс-мінус такі ж очікування на фінальний результат, хоч я і думав, що напишу трохи гірше. Був радий, що нічого не завалив та не затупив, і написав відносно непогано.

— **Що виявилось складнішим: сама олімпіада чи очікування підсумків?**

— Результати публікуються одразу, тому, як тільки закінчився тур, я одразу подивився.

— **Чи було завдання, яке змусило тебе понервувати?**

— Друга задача першого туру. Я

розумів, що можу і маю її вирішити, але я розумів, що та задача має запутану реалізацію, і боявся, щодесь зроблю помилку і не зможу її знайти. Але в мене вийшло.

— **Скільки часу зазвичай займає підготовка до олімпіад такого рівня?**

— Особисто я починав свій шлях в 5 класі, але можна починати набагато пізніше. Якщо наполегливо працювати, то, навіть, стартуючи в 10 класі, можна встигнути вийти на потрібний рівень.

— **На твою думку, успіх в інформатиці — це більше про талант чи наполегливу працю?**

— Як казав один з найвідоміших олімпіадних програмістів України Олег Навер: успіх = талант × праця. Те і те є необхідним.

— **Який момент під час олімпіади запам'ятався тобі найбільше?**

— Думаю те, коли я придумав, як вирішити третю задачу 2 туру. Я сидів певний час без нормальних ідей, але, в якийсь момент, я з нічого зміг здогадатися до елегантного рішення.

— **Як відреагували друзі та**

однокурсники на твій результат?

— Були раді та привітали мене.

— **Наскільки важливою для тебе була підтримка твого наставника Сергія Жуковського?**

— Він підтримує мій шлях вже сьомий рік, і не тільки в програмуванні. Без нього я навіть не уявляю, де був би зараз. Я неймовірно вдячний йому за працю та допомогу у всьому.

— **Що для тебе означає запрошення на відбіркові збори до міжнародної олімпіади?**

— Те, що в мене є шанс пройти ще далі та змагатися на міжнародному рівні.

— **Чи вже думаєш про майбутні цілі та нові перемоги?**

— Поки складно загадувати наперед, але я планую і надалі брати участь в змаганнях вже як студент.

— **І, наостанок: якою ти бачиш свою майбутню професію?**

— Зараз доволі складно сказати, що саме я буду робити у майбутньому. Але, думаю, точно щось пов'язане з математикою та програмуванням

Катерина Фещук

Фейки в історії та культурі

У Житомирському державному університеті імені Івана Франка відбувся тренінг у межах проєкту «Скарб громади. Єдина пам'ять», присвячений темі фейків в історії та культурі. Його учасниками стали представники кафедри мистецької освіти. Під час тренінгу говорили про те, як розпізнавати історичні фейки, відрізнати правду від маніпуляцій та відповідально працювати з культурною спадщиною. Особливу увагу приділили ролі митців у збереженні автентичної пам'яті та формуванні правдивих наративів у суспільстві.

Проект було здійснено у рамках грантового конкурсу локальних ініціатив за підтримки Благотворної організації «Фонд громади Житомира» у партнерстві з бізнес-спільнотою Board Житомир через Міжнародний благодійний фонд «Board: Разом сильніші», а також за підтримки Національної мережі розвитку локальної філантропії (проект «Ресурсний Хаб» за підтримки GlobalGiving).

Більше про тренінг та проєкт в інтерв'ю з одним керівників проєкту, заслуженою артисткою України, акторкою Житомирського академічного музично-драматичного театру імені І. Кочерги Оленою Заведією дізнавалася наша кореспондентка.

— **Розкажіть детальніше про проєкт «Скарб громади. Єдина пам'ять».**

— Проєкт «Скарб громади. Єдина пам'ять» спрямований на дослідження багатонаціональної історії Житомира через вивчення української, польської та єврейської культурної спадщини міста. Його мета - об'єднати молодь різних спільнот навколо спільного дослідження історії, традицій, родинної пам'яті та знакових місць Житомира, сформувати глибше розуміння спільної культурної ідентичності громади та зберегти цю спадщину через дослідження, творчу взаємодію й публічне представлення результатів громаді.

— **Як виникла ідея провести тренінг саме на тему фейків в історії та культурі?**

— Ідея виникла через розуміння того, що війна сьогодні точиться не лише на полі бою, а й в інформаційному просторі. Фейки активно впливають на сприйняття історії, культури та національної ідентичності, спотворюючи факти й формуючи хибні уявлення про цілі народи. Для нас було важливо показати молоді, як маніпуляції працюють в темах історичної пам'яті, культурної спадщини та міжнаціональних відносин, адже це безпосередньо стосується проєкту, який досліджує багатокультурну історію Житомира.

— **Чому для обговорення цієї теми були залучені представники мистецької сфери?**

— Представники мистецтва працюють з формуванням образів, сенсів і культурних наративів, тому вони особливо добре розуміють, як через мистецтво, кіно, театр чи медіа можуть як зберігатися, так і спотворюватися історичні факти. Для нас було принципово, щоб учасники не лише аналізували фейки, а й вчилися творчо та відповідально працювати з культурною пам'яттю, розуміючи силу мистецтва як інструменту впливу на суспільство.

— **Які ключові теми були підняті під час тренінгу?**

— Під час тренінгу говорили про механізми створення фейків, маніпуляції історичними фактами, використання культури й мистецтва як інструментів пропаганди, роль кіно та медіа у формуванні стереотипів, небезпеку псевдоісторичних наративів, а також про розвиток критичного мислення й навичок перевірки інформації. Особливу увагу приділили тому, як фейки можуть руйнувати міжкультурний діалог та спотворювати колективну пам'ять.

— **Які саме фейки розглядали: історичні, релігійні, політичні? Наведіть декілька прикладів.**

— Ми розглядали різні типи фейків – історичні, політичні та культурні. Зокрема, аналізували пропагандистські наративи про «штучність» української державності, маніпуляції щодо образів українців у російському кіно, фейки про «нацизм» в Україні, перекручення історії

Голокосту та антиєврейські пропагандистські механізми, а також вигадані локальні інформаційні вкиди, які показують, як навіть на рівні громади можна створювати псевдоісторії для маніпуляції суспільною думкою.

— **Чому важливо відповідально працювати з культурною спадщиною?**

— Культурна спадщина формує ідентичність громади та народу. Якщо працювати з нею поверхово або під впливом маніпуляцій, можна втратити справжнє розуміння власної історії. Відповідальне ставлення до культурної спадщини допомагає зберігати автентичність, формувати повагу до різних спільнот, протидіяти дезінформації та будувати сильне суспільство, яке знає своє минуле й усвідомлює його цінність.

— **Що дає партнерство з бізнес-спільнотою Board Житомир для таких проєктів?**

— Партнерство з Board Житомир дає не лише ресурсну підтримку, а й можливість поєднувати культурні ініціативи з розвитком активної

громади. Це приклад того, як бізнес може інвестувати у соціально важливі проєкти, підтримувати молодіжні ініціативи, розвиток критичного мислення та культурного середовища міста. Така співпраця посилює масштаб проєкту й створює ширші можливості для його сталого розвитку.

— **Чи плануються подальші заходи в межах цього проєкту?**

— Так. Проєкт передбачає не лише проведення окремих тренінгів, а й подальшу практичну роботу учасників. Після навчальних етапів із медіаграмотності, роботи з фейками, історичними джерелами та культурною спадщиною учасники продовжать дослідницьку діяльність, збиратимуть матеріали, працюватимуть над створенням «Книги пам'яті» та спільного арт-об'єкта. Завершальним етапом стане велика публічна презентація результатів для громади Житомира.

Софія Плаксіна

Знання минулого української мови – запорука мовної безпеки держави

Науково-освітній проєкт-турне кафедри української мови та методики її навчання Житомирського державного університету імені Івана Франка та Інституту української мови Національної академії наук України «Знання минулого української мови – запорука мовної безпеки держави» стартував у нашому навчальному закладі 20 травня.

Спікери заходу – Віктор Мойсієнко, член-кореспондент НАН України, доктор філологічних наук, професор кафедри української мови та методики її навчання нашого університету, та Павло Гриценко, директор Інституту української мови НАН України, доктор філологічних наук, професор.

Науковці порушили низку важливих питань про витoki української писемності та української мови, про сучасний діалектний українськомовний континуум та важливість мови як важливого складника безпеки України. У дискусії взяли участь науковці, громадські діячі, представники викладацької спільноти Житомирського державного університету імені Івана Франка.

Кореспондентка газети звернулася до пана Віктора за коментарями. Ось що він розповів:

– Ваш науково-освітній проєкт-турне стверджує, що сьогодні питання мовної безпеки України є надзвичайно важливим. Поясніть цю тезу нашим читачам?

– Питання мовної безпеки є важливим для кожної нації. І українська мова, і українці тут не є винятком. Це питання риторичне. Без мови не може бути держави. Мова — це основна ознака нації. Націю визначають не по кольору волосся, зачісці чи одягу, а по тому, наскільки вона шанує свою культуру, свою мову. Ми ж поляка пізнаємо не по одягу, а по польській мові, шведа — по шведській, українця — по українській. А білоруса по чому пізнаємо? Не по білоруській мові, бо там уже переважно нею не говорять. Переважно — по російській. В Білорусі ніхто майже білоруською не говорить, є хіба кілька тисяч осіб. Ну, є ті, які зараз воюють у полку Калиновського у складі ЗСУ проти російської окупації або ті, що виїхали за кордон. Але загалом ситуація така: є населення, але немає повноцінної нації — питання складне, бо мову втратили.

– Чи можна вважати мову одним із чинників національної безпеки держави?

– Якраз про це наш проєкт з Павлом Гриценком. Ми організували його і так назвали: знання мовного минулого і взагалі рідної мови — це фактор мовної безпеки держави. Бо в ситуації, коли мова ще не стала абсолютно домінуючою в суспільстві, над цим треба постійно працювати — і державі, і суспільству. Важливо, що вже були прийняті відповідні закони ще в 2017–2019 роках, і вони сьогодні мають значення. Але треба розуміти: якщо ми не будемо це підтримувати, можна знову прийти до ситуації, коли все буде скасовано або зруйновано. Тому це постійна робота і відповідальність.

– Наскільки сучасна молодь, на Вашу думку, в умовах глобалізації, діджиталізації, засилля англійців зацікавлена у збереженні української мови, у дослідженні історії української мови?

– Молодь, яку я бачив і з якою працював у різних умовах, зокрема на війні, — це мотивовані люди, які абсолютно розуміють, що мова — це чинник національної безпеки. Там питань немає. Але є й інша молодь — школярі, студенти, які ще не повністю це усвідомили. Зараз дуже складний час глобалізації, цифрового світу, інтернету. Переважно матеріал надходить англомовний, і тому знання англійської є необхідністю. Це автоматично тягне за собою проникнення англійців у мову. Це не тільки в українській — це всюди: у польській, угорській, болгарській... У всіх мовах це є. І якщо на це не реагувати, мова через одне покоління може змінитися до невпізнаності — стане сумішшю, якоюсь креольською конструкцією. Тому потрібен баланс: не можна заборонити інтернет чи іноземні слова, але й не можна пустити все на самотпів.

– На Вашу думку, чи впливає війна з Росією на ставлення українців до рідної мови?

– Так, впливає однозначно. Є багато прикладів, коли люди принципово перейшли на українську мову, хоча раніше спілкувалися російською. Але є й інші випадки — навіть на війні є люди, які спілкуються російською. Це факт. Але війна дуже сильно змінює свідомість. Бо якщо хтось ще мав ілюзії про «велику

культуру», «велику літературу», то після Бучі, Маріуполя, Бахмута, обстрілів Києва, Охматдиту — ці ілюзії зникають. Бо велика культура не може породжувати війну і знищення. Це змушує людей переосмислити все. І, відповідно, багато хто приходить до розуміння, що відмова від чужого мовного і культурного продукту — це теж елемент захисту себе.

– Що б Ви порадили студентам та молодим науковцям, які планують досліджувати українську мову?

– Досліджувати мовне минуле — це надзвичайно цікаво і дуже важливо. Бо це не тільки наука, це ще й спосіб розуміння себе і своєї історії. Зараз іде не лише матеріальна війна, а й духовна. Є війна за правду, за наше минуле. Наші пам'ятки, тексти, джерела — часто привласнюються, вивозяться, інтерпретуються як «чужі». Хоча це наша історія. Тому дослідження мови — це і наукова робота, і частина захисту своєї ідентичності.

– Як Ви ставитесь до суржику: це загрози мові чи природне мовне явище?

– Суржик — це не природне явище в позитивному сенсі. Це, радше, мовна проблема, навіть хвороба. Він виникає на стику мов, але не збагачує мову. І зараз ми бачимо ще одну тенденцію — суржик української та англійської мов. Людина може навіть не помічати, як починає так говорити. Тому потрібен внутрішній мовний контроль. Людина має або добре володіти українською, або англійською, або іншою мовою, але не змішувати хаотично. Суржик — це те, що не збагачує, а розмиває мову.

– Як Ви ставитесь до російськомовних українців, які зараз захищають Україну? Чи змінює їхня позиція ставлення до мовного питання?

– За час моєї служби, за ці роки війни, я не бачив військово-службовців, які б принципово відмовлялися від української мови або воювали за те, щоб «зберегти російську». Таких просто немає в моїй практиці спілкування — ні в моїй бригаді, ні серед інших підрозділів. Більшість людей, які зараз воюють, — це абсолютно свідомі патріоти України. І не важливо, якою мовою вони говорили до цього. Вони взяли зброю і стали на захист своєї держави, і це головне. Є, звичайно, військові, які спілкуються російською. Я не буду говорити, що їх немає — це неправда. Але важливо інше: їхня позиція як захисників України не викликає жодних сумнівів. Багато з них — це люди, які просто вирости в російськомовному середовищі, наприклад з Краматорська, Луганської області, інших регіонів. Для них це було природне мовне середовище на той момент. Але коли вони опинилися в умовах війни, коли побачили, що відбувається, у них немає жодних ілюзій. І дуже часто відбувається така річ: вони поступово переходять на українську мову. Не одразу, не різко, а саме поступово — в побуті, в спілкуванні з побратимами. Це процес. Бо коли ти воюєш за Україну, ти все одно приходиш до розуміння, що мова — це частина твоєї держави. І це вже не про примус, а про внутрішнє усвідомлення.

Дар'я Мянoвська

Високий рівень роботи тренера

Студент 41 БД-ФКС групи факультету фізичного виховання і спорту Анатолій Оськін під час виробничої практики разом зі своїми вихованцями гучно заявив про себе на Чемпіонаті Європи в Греції зі змішаних бойових мистецтв GAMMA.

Підсумок виступу:

- 7 золотих нагород у складі збірної України U18;
- бронза серед молоді та дорослих;
- перше командне місце України серед юнаків;
- друге загальнокомандне місце України в Європі;
- 8 спортсменів — і майже абсолютний максимум!

Це не просто перемога, це доказ високого рівня підготовки та потужної роботи тренера.

Кореспондентка газети зустрілась з Анатолієм і ось що він розповів:

– Анатолію, чи очікували Ви перед початком Чемпіонату Європи, що Ваша команда покаже настільки високий результат?

– Насправді, ні. Є команда, всі готові. Розрахунок на хороший результат був. Але завжди хтось більш стабільний, хтось менш. Тому як є.

– У чому, на Вашу думку, головний секрет підготовки спортсменів, які змогли здобути аж 7 золотих нагород?

– Немає секрету. Дисципліна б'є клас! Важливо наполегливо та багато працювати, а також правильно відновлюватися.

– Наскільки складно було поєднувати виробничу практику, тренерську діяльність і підготовку до міжнародних змагань?

– Це було надскладно. В такі періоди головне — не втрачати концентрацію і достатньо приділяти увагу всім аспектам своєї роботи.

– Який момент на чемпіонаті запам'ятався Вам найбільше — як тренеру та як людині?

– Оооо, це був кумедний і, водночас, страшний момент — у мене під час поєдинку просто пропав голос.

– Що для Вас означає те, що збірна України посіла перше командне місце серед юнаків та друге загальнокомандне місце в Європі?

– Ми знову довели всім, що українці — найсильніша нація. Не зважаючи на війну і всі складнощі, ми показуємо найвищі результати в спорті і не тільки.

– Під час практики Ви також проводили профорієнтаційну роботу серед спортсменів. Чому, на Вашу думку, молоді важливо поєднувати спорт і освіту?

– Спорт — це не тільки про фізичні якості, а й про інтелект. Тому освіта і спорт мають бути в житті кожного!

Іванна Дишлюк

Переможці Кубка ЖДУ імені Івана Франка з волейболу

Кубок ЖДУ імені Івана Франка з волейболу серед чоловічих команд розігрувався 3 травня на базі нашого університету.

Житомирський державний університет імені Івана Франка впевнено утверджує себе як флагман розвитку спорту в регіоні — інституція, яка системно формує, підтримує та масштабує спортивну культуру на всіх рівнях. Проведення подібних турнірів — це не разова ініціатива, а частина послідовної стратегії, що вже сьогодні формує майбутнє волейболу та масового спорту в області.

Турнір став яскравим прикладом цієї роботи, об'єднавши команди з різних громад і міст, які продемонстрували високий рівень підготовки, командний дух і справжню спортивну амбіцію.

Ключову роль в організації та реалізації турніру відіграли викладачі Микола Саранча та Валентин Бурковський — їхній професіоналізм, лідерство та відданість справі стали основою високого рівня проведення змагань.

Кореспондентка газети зустрілась з Миколою Саранчою та взяла у нього інтерв'ю. Ось що тренер розповів:

– Наскільки складною була організація турніру такого рівня?

– У принципі, не можна сказати, що це було складно, адже турніри такого рівня я проводжу вже не вперше. Є практика організації подібних змагань, оскільки неодноразово проводив їх і брав участь як суддя в чемпіонаті України. Тому особливих труднощів не виникло.

– Як виникла ідея проведення «Кубку

ЖДУ імені Івана Франка» з волейболу?

– У першу чергу, метою було переглянути майбутніх абітурієнтів та вступників на факультет фізичного виховання і спорту, побачити рівень їхньої підготовки. Саме тому виникла ідея організувати такі змагання й оцінити як хлопців, так і дівчат. Мета турніру була однаковою для всіх учасників.

– На що Ви найбільше звертали увагу під час організації змагань?

– У принципі, я був одним із організаторів, тому важко виділити щось одне. Увага приділялася всім моментам, аби змагання пройшли на високому рівні. У першу чергу, хотілося, щоб турнір сподобався командам, які брали в ньому участь.

– Наскільки важливо проводити саме такі міжкомандні турніри для розвитку волейболу?

– По-перше, однією з головних цілей є співпраця та створення дружньої атмосфери. Я не перший рік працюю в цій сфері, тому важливо об'єднувати команди, знайомити учасників між собою та налагоджувати дружні взаємовідносини. Такі турніри також сприяють подальшій співпраці в майбутньому.

– Чи задоволені Ви результатами та атмосферою цьогорічного Кубка?

– Щодо хлопців, то, думаю, це більше мав би оцінювати тренер чоловічої команди — чи задоволений він результатом. А стосовно дівчат, яких я треную, цього року я не виставляв

команду ЖДУ, адже, як уже казав, головною метою турніру було переглянути абітурієнтів, майбутніх вступників і студентів.

– Чи плануються нові спортивні події або турніри на базі ЖДУ?

– Так, ми хочемо зробити цей Кубок серед чоловічих і жіночих команд традиційним, щоб проводити його щороку. Також із першого вересня плануємо разом із тренерами обговорити та організувати й інші турніри такого формату. Хочемо, щоб це був не один захід на рік, а, щонайменше, декілька. Усе залежатиме від обставин, але такі плани вже є.

– Хто з гравців Вам найбільше сподобався?

– Ну, виділити якогось конкретного гравця я не можу. В принципі, в кожній із команд є лідер команди, а всі інші гравці дивляться на свого лідера і тягнуться до нього, стараються. Всі команди старалися. Що я можу сказати — старалися, хотіли вибороти найвище місце.

– Чи є у нас гравці рівня Ліги Чемпіонів?

– Ні, на жаль, рівня Ліги Чемпіонів немає, але в чоловічій команді є гравець, який грає у Суперлізі України, за команду з Суперліги України — ЖТК «Полісся».

– В командах грають студенти. Як Ви мотивуєте їх вчитися?

– У першу чергу, мотивуємо тим, що даємо приклад. Наприклад, у чоловічій команді є Віталій Кравченко, який є гравцем Суперліги. Мотивуємо тим, що їм потрібно наполегливо

працювати, вдосконалюватися для того, щоб їх побачили такі команди Першої, Вищої ліги або Суперліги. Мотивація, у першу чергу, — щоб рости, вдосконалюватися, тренуватися, щоб потрапити в команду, наприклад, Суперліги. У нас на сьогоднішній день функціонує непогано команда Суперліги, тому однією з основних мотивацій є те, щоб студенти працювали наполегливо для потрапляння в більш високий рівень.

Олександра Віток

Моя мета — підняти прапор України на п'єдесталі

Для Олександра Мартинчука дзюдо — це не лише спорт, а щоденна праця, дисципліна та постійна робота над собою. Студент 21 БФ-ФКС групи факультету фізичного виховання і спорту ЖДУ імені Івана Франка 15 травня здобув золоту медаль на Відкритому чемпіонаті міста Києва з дзюдо у ваговій категорії до 66 кг, вкотре довівши свій високий рівень підготовки. У розмові спортсмен поділився подробицями тренувань, розповів про підтримку близьких, роль тренера у своєму житті та амбітні цілі, які ставить перед собою після чергової перемоги.

– Як виглядає твій звичайний день під час підготовки до таких масштабних змагань?

– Вранці прокидаюсь, снідаю та йду на тренування. Перше тренування триває з 10:00 до 11:30, потім у мене відпочинок до 18:00. О 18:00 починається друге тренування і триває до 19:30–20:00 вечора. Після нього я вечеряю та готуюсь до наступного тренування.

– Тренер для тебе — це більше суворий наставник чи близький друг і психолог?

– З тренером у мене добрі відносини — ми близькі як друзі, але, водночас, залишаємося тренером та його учнем.

– Яку найголовнішу настанову дав тобі Віктор Кошавцев прямо перед фінальним виходом?

– Весь час налаштовую себе так, щоб

показати яскраву та гарну боротьбу і докласати всіх сил, які в мене є.

– Від чого тобі найважче відмовлятися під час підготовки до змагань — від їжі, від відпочинку чи від зустрічей із друзями та коханою людиною?

– Недоліків у мене не дуже багато, але потрібно краще відкоригувати своє харчування перед змаганнями — менше їсти та пити. І, звісно, мати краще відновлення: висипатись та більше відпочивати.

– Які думки чи емоції виникли в перші секунди, коли суддя оголосив тебе переможцем?

– Ніяких особливих емоцій не було, тому що цей турнір був лише підготовкою до основних стартів і вважався звичайним днем боротьби.

– Хто з близьких чи друзів першим привітав тебе з цим титулом?

– На ці змагання приїхали підтримати мене тато та дівчина, тому саме вони привітали мене першими.

– Яку головну спортивну ціль ти ставиш перед собою тепер, після перемоги на чемпіонаті Києва?

– Зараз їду на Кубок Європи до Австрії. Стараюсь ставити цілі крок за кроком. Зараз головна мета — показати гарну боротьбу та результат на цьому турнірі, а далі вже будемо налаштовуватись на наступні змагання та старатися підіймати прапор України на п'єдесталах європейських арен.

Надія Супруненко

Інфорварта: Медіапростір в умовах війни

Медіапроект «Інфорварта: Медіапростір в умовах війни» стартував у Житомирі 12 травня о 10:00. У конкурсі взяли участь студенти із різних закладів освіти — Житомирської політехніки, ЖДУ та ЖВІ. З самого початку відчувалася робоча атмосфера: трохи хвилювання, але, водночас, і зацікавленість у тому, що нас чекає далі.

Спочатку до нас на майстер-класи прийшли члени журі та працівники управління інформаційної діяльності та комунікацій з громадськістю Житомирської обласної військової адміністрації. Вони ділилися власним досвідом роботи в медіа, розповідали професійні історії та пояснювали, як журналістика змінюється під час війни. Після цього нам дали перше завдання.

На його виконання було всього п'ять годин. Потрібно було підготувати відеорепортаж, написати статтю на запропоновану тему «Травматичний контент: де межа між інформацією і шкодою» та зробити фотоматеріал. Ми одразу розділили хто що робить й вирушили в місто на пошук матеріалу.

Я працювала з фотоапаратом, тому фактично стала фіксатором міського життя. Ми знімали Житомир у русі: людей, вулиці, деталі міського простору — усе, що могло передати атмосферу дня міста в часи війни.

Під час зйомок ми випадково натрапили на активності з містянами футбольного клубу «Полісся». Це добре вписалося в тему «Житомир під час війни», адже подія показувала емоції людей і їхнє прагнення до нормального життя. Ми поспілкувалися з учасниками, зняли відео, зробили фото та взяли короткий коментар у учасників події.

Далі ми поїхали на моє колишнє місце роботи, у кафе, щоб показати, що життя в місті не зупиняється через війну. Там ми записали коментар

шеф-кухаря, яка розповіла, як колектив підтримує одне одного навіть під час обстрілів і продовжує працювати попри складні умови.

Після цього ми вирушили на центральну площу, де зафіксували міський простір і повсякденне життя людей. Завершивши зйомки, повернулися для монтажу відео та написання статті.

Другий день «Інфорварти» розпочався о 9:00 ранку. Уже близько 9:30 ми отримали нові завдання, і робота знову почалася без пауз.

Нам дали дві персоналії для OSINT, тобто пошуку інформації на основі відкритих джерел про двох членів журі — Наталію Дученко та Сергія Липка. Завдання полягало в тому, щоб знайти якомога більше інформації про цих людей із відкритих джерел і будь-яких доступних ресурсів. Це був справжній журналістський пошук, де важливо було швидко збирати та перевіряти дані.

Після цього до нас прийшли ветерани війни. Кожна команда отримала героя для інтерв'ю, нам випав Олексій Гетьман. Він виявився дуже приємною людиною — спочатку трохи сором'язливий, але швидко відкрився у розмові. Спілкування з ним було легким і щирим, і він справив гарне враження на всю команду. Дуже шкода, що інтерв'ю з ним було дуже коротким. За умовами конкурсу — не більше трьох хвилин.

Наступним завданням стало створення плакату з ветераном. У проекті потрібно було використати цитати з інтерв'ю, фото та оформити

це як завершену візуальну роботу. Я працювала разом із колегою Надією: ми займалися дизайном плаката та одночасно монтували відео з інтерв'ю. Попри невеликі відволікання, нам вдалося впоратися із завданням.

Також ми продовжували збирати додаткову інформацію про заданих нам персон для OSINT. Я звернулася до знайомих, що працюють у міській раді, і через них змогла отримати додаткову інформацію. Так поступово вдалося зібрати інформацію як про Наталію Дученко, так і про Сергія Липка.

Другий день змагань був максимально насиченим і нагадував реальну роботу журналістів:

пошук інформації, інтерв'ю, монтаж і постійна командна взаємодія.

Після завершення всіх завдань ми чекали на результати від журі. Атмосфера була напруженою, але дружньою — кожна команда ділилася своїми враженнями та досвідом.

У підсумку ми посіли третє місце. Ми отримали шалений практичний досвід: інтенсивний, місцями стресовий, але дуже живий і корисний. Два дні показали нам якою є журналістика в реальних умовах — швидка, відповідальна і максимально наближена до життя.

Таїсія Савчук

Зустріч з професіоналом

У межах проєкту «Студії PRO» на кафедрі журналістики, реклами та PR відбулася зустріч студентів із випусковим редактором і кореспондентом Національної суспільної телерадіокомпанії України «Супільне Житомир» Леонідом Харшаном.

Темою обговорення стала успішна робота у сфері медіа та ключові професійні навички сучасного журналіста. Під час лекції спікер поділився власним професійним досвідом роботи у журналістиці та розповів про особливості діяльності сучасних медіа в умовах постійних інформаційних викликів.

Леонід Харшан акцентував увагу студентів на тому, що успішна робота у сфері медіа потребує не лише фахових знань, а й уміння швидко реагувати на зміни, працювати в команді та постійно вдосконалювати професійні навички. Окремо йшлося про специфіку роботи кореспондента та випускового редактора, організацію інформаційного процесу в редакції, а також про вимоги до журналістів регіональних медіа.

Здобувачі мали змогу поставити гостю запитання щодо професійного становлення, особливостей роботи на телебаченні та перспектив розвитку українських медіа.

Захід став ще однією можливістю для студентів отримати практичні знання від медійника-практика, ознайомитися з реаліями професії та краще зрозуміти вимоги сучасного інформаційного простору

Пресслужба університету

Майбутні рибогосподарі навчаються у ЖДУ

Від теорії до практики: майбутні рибогосподарі ЖДУ імені Івана Франка пізнають виробництво зсередини. Університет продовжує поглиблювати співпрацю з партнерами, і це приносить неймовірні результати.

В межах договору про співпрацю між Житомирським державним університетом імені Івана Франка та ТОВ «СГФ «Інтеррибгосп» для наших здобувачів ОП «Водні біоресурси та аквакультура» 29 квітня відбулось виїзне заняття, організоване кафедрою ботаніки, біоресурсів та збереження біорізноманіття.

Студенти мали унікальну можливість на власні очі побачити весняні роботи з вилову зарибку та його вселення у вирощувальні ставки. Екскурсію господарством провів головний рибовод — Ігор Коляда. Пан Ігор детально розповів про сучасні

технології, тонкощі організації виробництва, особливості вирощування трав'янистих видів риб та показав, які рішення можна адаптувати у реальних умовах ТОВ «СГФ «Інтеррибгосп».

Такі заняття дають студентам не лише потужний теоретичний фундамент, а й реальне розуміння того, як функціонує сучасне рибне господарство, як забезпечувати стале відтворення водних біоресурсів та впроваджувати інновації у виробництві. Це важливий крок у підготовці фахівців, здатних розвивати українську рибну галузь на рівні найкращих

європейських стандартів.

І особлива подяка пану Ігорю від університетської спільноти: господарство надало зарибок для зариблення нашого власного ставкового господарства. Це безцінний внесок у навчальний процес та наукові дослідження!

Ігорю Колядо, щиро дякуємо Вам за змістовне заняття, відкритість та готовність ділитися досвідом з молодим поколінням!

Разом будемо майбутнє української аквакультури!

Пресслужба університету

Таємні коди українського весілля

Уявіть: українське весілля, купа емоцій, сучасна музика, і тут виносять рушник. Для багатьох це просто красива тканина, на яку треба стати. Але насправді весільний рушник - це справжня «флешка» з генетичним кодом, де кожен візерунок має свій чіткий сенс.

Про що говорить вишиванка: орнаменти та їх значення

Квадрат

символ миру, достатку, благополуччя

Ромб

символ союзу Сонця і Землі, плодючості

Коло

символ Сонця, безперервності буття і вічності

Зорі

оберіг від зла і негативу, захищає від хвороб і безсилля

Хрест

знак гармонії чотирьох стихій, оберіг від злих духів

Серце

символ щасливого сімейного життя

Дерево життя

символ краси, молодості, оновлення душі та тіла

Рослинні мотиви

символ чистоти, процвітання роду та життя

Безконечник

символ вічного буття, сили та життєвої енергії

Шеврони

символ жіночої і чоловічої сутностей, духу та матерії

Ксенія Ільїна

Читацькі фантоми в цифрову епоху

У сучасному цифровому середовищі письменник уже не просто автор книжок, а й творець спільноти навколо себе. Соцмережі, блоги та онлайн-платформи дозволяють авторам підтримувати постійний контакт із читачами, формуючи справжні фандоми — об'єднання людей, яких поєднують не лише книги, а й спільні цінності та інтереси.

Дослідники називають такі спільноти «читацькими племенами». Їхня сила полягає в тому, що читачі стають не просто аудиторією, а активними учасниками: обговорюють книги, створюють контент, рекомендують автора іншим і фактично стають його амбасадорами.

Формування фандому відбувається поступово. Спершу читач знаходить у текстах автора щось близьке для себе, потім починає стежити за його діяльністю у соцмережах, а згодом долучається до спільноти інших прихильників. Найвищий рівень залученості — коли читач сам популяризує творчість автора.

Яскравими прикладами успішних авторських спільнот є фандоми Ніла Геймана, Брене Браун та Колін Гувер. Наприклад, популярність Колін Гувер значно зросла завдяки TikTok і спільноті #BookTok, де читачі активно ділилися враженнями від її книг. В Україні подібну модель активно використовує Макс Кідрук, який регулярно спілкується з аудиторією через Facebook та зустрічі з читачами.

Експерти наголошують: найважливіше у взаємодії з аудиторією — щирість і регулярна комунікація. Читачі швидко відчують надмірну рекламу, тому автори, які діляться особистими історіями, творчим процесом і підтримують живий діалог, мають найбільш віддані спільноти.

Отже, сучасний письменник буде не лише книжковий бренд, а й простір для спілкування та взаємодії. Саме це допомагає перетворювати випадкових читачів на справжніх прихильників.

Ксенія Загорулько

Архетипи та бренд письменника

Сьогодні письменнику для впізнаваності недостатньо лише писати хороші книжки — важливо також формувати власний публічний образ. Одним із найцікавіших підходів до створення особистого бренду є архетипна модель, заснована на теорії Карла Юнга.

Юнг вважав, що люди мають спільні «архетипи» — універсальні образи та моделі поведінки, які викликають емоційний відгук у різних культурах. Саме тому певні автори здаються читачам особливо близькими та зрозумілими.

Американські дослідники Маргарет Марк і Керол Пірсон адаптували цю теорію для брендингу та виділили 12 основних архетипів: Герой, Бунтар, Мудрець, Маг, Шукач та інші. У літературі ці архетипи допомагають письменникам будувати впізнаваний стиль комунікації та формувати лояльну аудиторію.

Наприклад, архетип Мудреця характерний для авторів, які прагнуть пояснювати складні явища та виступають інтелектуальними провідниками для читача. Архетип Бунтаря пов'язаний із протестом проти суспільних норм, а Маг — із темами трансформації та фантазії.

Серед українських письменників можна помітити різні архетипні образи. Так, Оксана Забужко часто поєднує риси Мудреця та Бунтаря, а Сергій Жадан у публічному просторі набув рис Героя завдяки активній громадянській позиції.

Дослідники підкреслюють: архетипний бренд працює лише тоді, коли він є щирим і відповідає реальній особистості автора. Якщо образ виглядає штучно, читачі швидко це помічають.

Отже, архетипний підхід допомагає зрозуміти, чому одні письменники формують сильний емоційний зв'язок із аудиторією. В основі успішного авторського бренду лежать не лише маркетингові інструменти, а й психологічна близькість між автором і читачем.

Ксенія Загорулько

Переможці III етапу Всеукраїнської шкільної ліги

У березні у селі Курне Житомирського району пройшов III етап змагань Всеукраїнської шкільної ліги «Пліч-о-пліч», де чудово виступила команда Наукового ліцею ЖДУ з волейболу та здобула перемогу.

Представляємо переможний склад волейболісток: Вікторія Бржезицька, Софія Ковальчук, Катерина Машталер, Каріна Оганесян, Ольга Попик, Вероніка Чепіга, Анна Шевчик, Олександра Столяренко. Капітан команди - Каріна Добровольська.

Вітаємо команду з чудовим результатом та бажаємо подальших перемог!

Редакція спрямувала до команди кореспондентку. Ось що розповіла одна з чемпіонки – Каріна Оганесян

– Що було найважчим під час змагань?

– Найважче було контролювати емоції, адже інколи з'являлися злість

чи сум, які впливали на гру. Але команда намагалася відкидати це та рухатися далі.

– Як команда готувалася до цього етапу?

– Команда багато тренувалася, приділяла достатньо часу підготовці та працювала над своїми помилками.

– Хто найбільше підтримував вас під час підготовки?

– Найбільше підтримували родина, близькі та друзі.

– Які плани та цілі має команда далі?

– Команда планує ще більше тренуватися, проходити наступні етапи та перемагати.

– Що б Ви порадили іншим учасникам шкільних ліг?

– Старанно готуватися, не боятися сильних суперників і не засмучуватися через поразки, а робити висновки

та працювати над помилками.

– Чи змінила ця перемога Ваше ставлення до командної роботи?

– Ні, ставлення не змінилося, адже команда і до цього була дружною та позитивною.

– Чому вирішили взяти участь?

– Хотілося отримати новий досвід, побачити рівень інших команд і спробувати себе у новому.

– Що б Ви змінили у своїй підготовці наступного разу?

– Більше часу приділяла б тренуванням та глибшому аналізу суперників.

– Як Ви вважаєте, чому такі змагання важливі для школярів?

– Вони допомагають учням проявити себе, розвивають комунікацію, критичне мислення, вміння працювати в команді та долати хвилювання.

Олександра Кравцова

Таємниці Поліських мурів

Житомирщина - це край, де густі поліські ліси та скелясті береги річок століттями приховували оборонні споруди, храми-фортеці та містичні місця. Поліські мурви - це не лише цегла та камінь, а свідки запеклих битв за віру, свободу та торгівлю, а також осередки духовності, що вистояли попри війни та пожежі.

У часи Середньовіччя та Раннього Нового часу цей край перетворився на арену запеклого протистояння, де воювали за контроль над стратегічними торговими шляхами, захищали кордони від спустошливих татарських набігів та відстоювали релігійні переконання у протистоянні між католицизмом і православ'ям. Щоб вистояти в цих суворих умовах, тогочасні архітектори зводили не просто

храми, а справжні святині-фортеці. Головним духовним і, водночас, військовим форпостом регіону став монастир-фортеця Босих Кармелітів у Бердичеві, оточений потужними цегляними стінами з бійницями та вежами, які могли витримати тривалу ворожу облогу.

Поки в Бердичеві молилися перед дивотворним образом ікони Матері Божої, далі на північ, у

древлянському Овручі, височила унікальна Свято-Василівська церква, зведена ще у дванадцятому столітті за часів Київської Русі, яка пережила руйнування та відродилася з руїн як символ незламності віри.

Не менш важливу оборонну роль відігравали Миколаївська церква в Олевську, що поєднувала в собі витонченість сакрального зодчества із суворою логікою фортифікації, та

величний кафедральний костел Святої Софії в Житомирі, чия висока дзвіниця слугувала головним візуальним орієнтиром для середньовічного міста на Замковій горі.

Ці кам'яні мурви та замки також стали основою для численних народних переказів про розгалужені мережі підземних ходів, які з'єднували найважливіші споруди та допомагали рятувати від загарбників не лише

людські життя, але й козацькі скарби та шляхетські цінності.

Поруч із рукотворними фортецями природа Полісся створила власні містичні пам'ятки, такі як Камінне село під Олевськом чи таємниче Громище біля Коростеня, які органічно доповнили атмосферу загадковості цього краю.

Ксенія Ільїна

Математичний успіх ліцеїсток

Учениці Наукового ліцею ЖДУ імені Івана Франка — Анастасія Рассадкіна та Софія Корнелюк — у складі команди гуртка ЖМЦННТТУМ вибороли II місце на Всеукраїнському математичному турнірі KSE для школярів, що відбувся в Києві.

Журналістка газети знайшла дівчат та мала з ними тривалу бесіду. Ось що розповіли Анастасія та Софія про турнір, про підготовку до нього, про своє життя.

— Як почалася ваша історія з математикою? Чи був момент, коли ви зрозуміли, що це — саме та сфера, яка вам справді цікава?

А.Р.: — Все почалося ще з дитинства. Моя мама, Марина Рассадкіна, розповідала, що вже у два роки навчила мене рахувати. І я, дитинка, йшла вулицею та називала номери машин і під'їздів. Тоді мама зрозуміла, що математика — це щось моє, почала більше розповідати мені про цю сферу, і мені це дуже подобалося.

Коли я пішла в перший клас, мені було настільки цікаво, що мама вже навчила мене множити й ділити. Відтоді я знала, що математика — це моя сфера. Я брала участь у шкільних олімпіадах ще з першого класу, а вже у п'ятому мене відправили на міську, де я показала хороший результат і зайняла друге місце. Потім був всеукраїнський конкурс, на якому я зайняла третє місце.

На математичні гуртки я ходила з третього класу, а у восьмому мені запропонували взяти участь у Турнірі юних математиків. Спочатку я не до кінця розуміла формат цього конкурсу, але згодом мені дуже сподобалося. Мені з дитинства подобалися різні конкурси, олімпіади та змагання, тому я завжди із задоволенням брала в них участь.

С.К.: — Мені з самого дитинства подобається саме цей предмет. Я не знаю чому, але я просто отримувала задоволення від того, що його вивчаю. Однак мене ніхто не

підштовхував, не розповідав про олімпіади чи конкурси, я не брала у них участі, тому математика просто залишалася моїм улюбленим предметом. Потім, десь у восьмому класі вчителька запропонувала взяти участь у міській олімпіаді. Я пам'ятаю, що тоді дуже хвилювалася, але мені дуже там сподобалося. Саме тоді мені здалося, що це те, чим я хотіла б займатися й надалі.

— Математика для багатьох здається складною та навіть лякаючою. Що вас найбільше захоплює в ній і чому ви продовжуєте розвиватися саме в цьому напрямку?

А.Р.: — У математиці, звісно, є складні задачі, і не всі хочуть за них братися. Але якщо справді заглибитися в сенс задачі, то навіть, коли щось не виходить, можна спробувати почати з простішої задачі, зрозуміти принцип розв'язання, а потім переходити до складніших. Задачі стають важчими, але вони залишаються цікавими саме через пошук способу розв'язання. Оце, як на мене, і є найцікавіше в математиці.

У гуманітарних предметах все часто будується на правилах і винятках, а математика — точна наука. Тут немає винятків, і найцікавіше — шукати спосіб розв'язання задачі. Тим більше, що одну й ту саму задачу можна розв'язати багатьма способами. На олімпіадах чи конкурсах оцінюється не те, наскільки довго у тебе розв'язання, а правильність та ефективність розв'язання. Мені подобається те, що якщо не виходить одним способом, завжди можна спробувати інший. І саме в цьому, як на мене, полягає цікавість математики.

С.К.: — Мені математика цікава тим, що ти просто розумієш теорію і сам

вирішуєш, яким способом і як хочеш все розв'язувати. Навіть, якщо це якась складна тема чи складне завдання, тут проявляється твоя творчість і критичне мислення — як ти можеш це гарно зробити. Можеш, наприклад, розписати коротко, як сказала Настя, а можеш — дуже детально. І саме в цьому проявляється твоя майстерність. По суті, математика для мене — це трохи як мистецтво, тому що ти сам вирішуєш, яким способом і як хочеш це все подати.

— Які теми або розділи математики вам найбільш цікаві, а які — навпаки, даються складніше чи подобаються менше? Чим саме вони вас приваблюють або відштовхують?

А.Р.: — Давайте почнемо з розділів. Математика поділяється на алгебру, теорію чисел, геометрію та комбінаторику. Найбільше з цих сфер мене приваблює теорія чисел, розділ, де є подільність, знаходження найбільшого спільного дільника, найменшого спільного кратного, робота із самими числами.

Комбінаторика теж непогана сфера, вона мене трохи і приваблює, і, водночас, відштовхує, тому що комбінаторика — це теорія ймовірності. Ми не можемо бути на сто відсотків упевнені навіть у відповіді. Це специфічні задачі, і для них теж треба мати певний хист, не всі можуть їх розв'язувати. Мені вони трохи подобаються, але тут треба ще розуміти, де події сумісні, а де несумісні, де залежні, а де незалежні, де використати біном Ньютона, а де — просто кількість розстановок. Треба розуміти, що саме й куди підставити. Це трохи відштовхує, але, водночас, задачі такої складності мене теж

приваблюють.

Алгебра і математичний аналіз — це вже більше про нерівності, похідні, інтеграли, послідовності. Ця сфера мене приваблює трохи менше. Нерівності — це такі завдання, де треба зробити багато перетворень, щоб зрозуміти, як саме розв'язати задачу. Якщо з самого початку піти неправильним шляхом, то можна дуже довго не доходити до правильної відповіді. Є багато варіантів, як переписати чи розписати задачу, але правильний шлях усе одно більшою мірою один. Так, можна піти через нерівність Коші чи Коші-Буняковського — це найпоширеніші нерівності, які використовуються, — але все одно потрібно одразу правильно піти шляхом розв'язання. Тому самі нерівності мені не дуже подобаються, бо вони важкі. Хоча, з іншого боку, саме ця складність теж трохи приваблює.

Послідовності — суперечлива для мене тема. Наприклад, алфавіт теж можна вважати послідовністю, але за математичним визначенням послідовності є нескінченними. І через це виникають певні суперечності, які бувають важко зрозуміти. Тому алгебра, загалом, мені подобається менше, хоча й там є цікаві задачі, які хочеться розв'язувати.

А на останнє місце я б поставила геометрію. Це, як на мене, найскладніша тема не тільки в Житомирі, а й, загалом, в Україні. Щоб розв'язати задачу з геометрії, часто потрібно робити додаткові побудови. Ми можемо домалювати дуже багато ліній, але не знаємо, що саме з цього нам знадобиться, поки не розв'яжемо задачу. Через це легко загубитися в малюнку. Особливо складною є геометрія в просторі, бо тут уже потрібна

хороша уява. На площині ми звикли працювати ще з молодших класів: трикутники, квадрати й так далі. Але коли додаються куби, перерізи та просторові фігури, необхідно уявляти, як усе це виглядає в 3D. На малюнку ми бачимо все у двовимірному просторі, а насправді в просторі прямі можуть навіть не перетинатися — бути мимобіжними. І саме через це геометрія є дуже складною.

С.К.: — Так, геометрія — одна з найменш улюблених тем для більшості олімпіадників, бо вона дуже складна через те, що ти маєш знати багато матеріалу, пам'ятати його й розуміти, коли та як це використовувати. Може бути таке, що ти просто не будеш знати, як правильно застосувати це в конкретній задачі. Тому геометрія для мене також найменш улюблений розділ.

Ще мене цікавить теорія чисел, хоча я зараз у ній поки не дуже сильна. Але мене приваблює сама її концепція та ідеї, як це все працює. Тому планую за це літо трохи краще в ній розібратися.

Також мене цікавлять нерівності. Вони мені дуже подобаються в тому плані, що ти можеш сидіти вдома та спокійно думати, як правильно розв'язати задачу. На олімпіаді в тебе дуже мало часу, є ще інші завдання, і ти маєш дуже швидко придумати ідею та зрозуміти, чи приведе вона до чогось хорошого. Тому, коли на олімпіадах трапляються нерівності, це, певною мірою, мінус. Але сама ідея цих нерівностей, те, як вони розв'язуються, як ти придумуєш і розкручуєш цю ідею, — це дуже цікаво.

Математичний успіх ліцеїсток

Закінчення. Початок на 20-й стор.

Ще цікавими є графи, хоча це теж одна з найскладніших тем. Але мене знову ж таки приваблює сама ідея: коли ти сидиш у вільний час і сам для себе розкручуєш якусь задачу, придумуєш ідеї, розвиваєш її та, врешті, доходиш до чогось хорошого. Поки що моя найулюбленіша тема — це, напевно, алгебра. Я постійно брала її на Київському командному чемпіонаті. Була там уже два роки поспіль і завжди обирала саме алгебру, бо мене найбільше приваблює цей розділ, він для мене найбільш зрозумілий. Хоча, знову ж таки, з'являються нові теми, які є дуже складними, наприклад, похідні чи друга похідна.

Стосовно комбінаторики — це, в принципі, теж непоганий розділ. Головне, щоб це не була ймовірність, бо мені не дуже подобаються задачі такого плану. Але якщо говорити саме про комбінаторику, то я нещодавно відкрила для себе таке явище, як латинський квадрат та ортогональний латинський квадрат. Я цим буквально захопилася, мені дуже сподобалася ця тема. Я б хотіла далі поглиблювати свої знання саме в цьому напрямку, пов'язувати це з іншими темами та розвивати у щось більше. Мені взагалі подобається поєднувати одну тему з іншою, сплітати їх між собою, шукати якийсь зв'язок і створювати щось нове, чого ще ніхто або майже ніхто не робив.

— **Участь у Всеукраїнському математичному турнірі — це велике досягнення. Як проходила підготовка до турніру та які емоції ви відчували після оголошення результатів?**

А.Р.: – Підготовка до турніру тривала приблизно з лютого. На сайті Київської школи економіки було оголошено про проведення математичного турніру та опубліковано 20 задач, які потрібно було розв'язати й надіслати до 15 квітня. У нас було трошки більше місяця для виконання. Кожен із нас працював над тими задачами, які були йому найбільш цікаві. Наприклад, я розв'язувала задачу №7

про послідовності чисел Фібоначчі та трибоначчі — це більше стосується теорії чисел. Софія працювала над задачею №9, яка була пов'язана з латинськими квадратами. Ми готувалися індивідуально: кожен розв'язував свої задачі вдома, а потім надсилав їх у спільну групу та керівнику на перевірку. Це було важливо, щоб уникнути помилок, адже навіть одна дрібна описка могла повністю змінити правильність розв'язку. Так, на турнірі була ситуація, коли через неврахований знак або умову розв'язання, яке було правильним за ходом, могло вважатися неправильним.

Ми збиралися щоп'ятниці на гуртках олімпіадної математики в Житомирському міському центрі науково-технічної творчості. Там ми тренувалися працювати в форматі турніру: хтось виступав як доповідач, хтось як опонент або рецензент. Спочатку ми просто доповідали розв'язки й ставили запитання по слайдах, а згодом уже відпрацьовували повноцінне опонування та рецензування.

Розв'язання задач потрібно було надіслати до 15 квітня. Після цього нам мали повідомити результати відбору до наступного етапу, а також дати час на доопрацювання робіт. Згодом цей термін було трохи продовжено через затримку з оголошенням результатів. Ми надіслали розв'язання всіх 20 задач. Деякі з

них були виконані повністю, інші — частково.

Під час турніру ми виявили, що одна із задач уже існує в інтернеті, і наш розв'язок співпав із відомим результатом. Це було позитивним моментом, оскільки підтвердило правильність нашого підходу. Цього року можна було використовувати інтернет-джерела. Це нас трохи збило з пантелику, тому що на початку підготовки ми орієнтувалися на умови минулого року. У попередньому році ситуація була іншою: нам було заборонено змінювати презентацію після її надсилання, а також використовувати інтернет-джерела чи ChatGPT, оскільки тоді до цього ставилися дуже суворо.

Журі було досить прискіпливим саме до дотримання формату виконання завдань. Завдання опонента полягало в тому, щоб оцінити роботу доповідача, а не просто ставити запитання по розв'язку. Основний акцент робився на тому, як саме була виконана робота. Запитання теж враховувалися, але це було приблизно два бали зі десяти, оскільки вони лише показували, наскільки доповідач орієнтується у своєму розв'язку. У цьому ж році система оцінювання була зовсім іншою — журі могло оцінювати більш вільно, і підхід до критеріїв був менш формалізований.

У мене склалося відчуття, що цього року виграти було складніше. Звісно, надія була, і трохи прикро, що ми не перші. Але друге місце в такому сильному змаганні — це теж дуже достойний результат. Мені як капітану команди було трохи прикро, бо я намагалася максимально підтримати команду, але результат вийшов не таким, як очікували. Проте, як би там не було, друге місце — це все одно хороший результат.

С.К.: – Ми дуже довго і старанно готувалися до конкурсу, зокрема й до самих доповідей. Мені, як людині, яка вперше бере участь у змаганнях такого формату, було певною мірою страшно, що я можу підвести команду. Тому я намагалася приділяти максимум уваги тим задачам, які мені віддавали або які були закріплені за мною. Я намагалася їх зрозуміти і вміти чітко та лаконічно відповідати на всі поставлені питання. Спочатку це виходило не дуже добре, але завдяки постійній практиці, тренуванням та вдосконаленням навичок та знань, з часом стало набагато краще.

Сам турнір для мене проходив досить напружено. Особливо перший бій — я дуже переживала, тому що мені розповідали, як це відбувається, але поки ти сам не побуваєш на такому заході, це складно повністю зрозуміти. Після першого бою в мене з'явилося більше сил і азарту брати участь і працювати далі, тому що побачила, як змагаються інші, як команда бореться за місце. Після першого бою з'явилося більше мотивації доповідати, опонувати і рецензувати.

Загалом, я дуже рада, що змогла допомогти команді розв'язати хоча б деякі задачі, наприклад дев'яту. Я дуже рада, що все ж змогла її «докрутити», бо були моменти, коли я щось розв'язувала, потім показувала команді, і там знаходили якусь неточність або «дірку». І замість того, щоб просто кинути цю задачу, я вирішила її все-таки довести до кінця, тому що мені дуже сподобалась ця тема і я розуміла, що з цього може вийти хороший результат. Я не хотіла її залишати напризволяще, тому вирішила доробити. І, чесно, я дуже рада, що змогла це зробити якісно: два пункти вийшли дуже чіткими і сильними.

Саме завдяки цьому ми змогли представити всю задачу, і в певній мірі вона допомогла нам отримати таке місце, бо, на мою думку, була справді добре розв'язана.

— **Яку роль у вашій підготовці та перемозі відіграли вчителі й наставники?**

А.Р.: – Дуже велику роль. Найбільшу роль, у моєму випадку, відіграла моя мама. Вона мене постійно підтримувала. Вона вчитель математики, і я не завжди чекала перевірки розв'язання керівником або командою, я просто йшла до мами порадитися, і вона допомагала, підкидала ідею, підказувала напрямки. Вона була поруч і дуже підтримувала, зокрема й у підготовці доповідей.

Перед тим, як починати виступати, я зазвичай або записувала собі доповідь, або вчила ключові фрази, або просто готувала структуру, щоб у разі ситуації я могла нормально вийти і не розгубитися. Завдяки підтримці мами я змогла підготувати доповідь, і в результаті отримала диплом за найкращу доповідь і звання найкращого доповідача.

Мама допомагала розставляти пріоритети: які задачі краще доповідати, які — відкласти, і як краще діяти в цілому. Ми навіть обговорювали, які задачі варто «забирати» у суперників, виходячи з їхнього профілю. Наприклад, якщо команда сильна в геометрії, то логічно було звертати увагу саме на це. Пам'ятаю ситуацію на турнірі, коли одна команда була дуже сильна саме в геометрії, і у них випали дві геометричні задачі. Одну ми могли «забрати», а іншу — ні за умовами. Ми радили іншим командам звернути на це увагу, але вони не завжди дослухалися і обирали інакше.

Була ситуація, коли, вирішуючи дев'яту задачу, ми разом зібралися — я, Софія, Олександр Довгопятий — наш керівник і моя мама. І саме мама тоді дуже чітко вказувала на логіку дій, пояснювала, як краще рухатися далі і на що звернути увагу.

Пан Олександр теж відіграв важливу роль і допомагав із задачами, але іноді відповідальність як капітана фактично перекладалася на мене. Це давало досвід, але не завжди було просто, бо остаточні рішення все одно залишалися за керівником. І в різних ситуаціях він по-різному дослухався до думок — іноді більше до досвідчених учасників, іноді до мене. Були й моменти суперечок у команді щодо того, які задачі обирати чи як їх подавати. Але загалом я вважаю, що кожен зробив свій внесок. Просто для мене особисто найбільшою підтримкою була саме мама, бо вона була поруч і допомагала майже в усьому — від ідей до оформлення і підготовки.

Саме наш керівник, наш з Сонею, а також керівник гуртка теж зробив дуже великий внесок у підготовку команди. Зокрема, він дуже допоміг із шостою задачею, підкинувши нам ідею. Загалом, шоста задача багато в чому була саме «на ньому». Він також виділяв нам гурток, як і керівник 11 класу, і керівник команди. Це дуже вплинуло, бо саме вони вибивали для нас аудиторії в університеті, домовлялися з директором, щоб ми могли приходити: і на канікулах, і навіть під час уроків, щоб у нас був час для підготовки.

С.К.: – Важливу роль відіграли керівники двох гуртків для 10–11 класів — Олександр Довгопятий та Андрій Таргонський, а також дівчата, які вже закінчили навчання у школах та навчаються зараз в університетах. Вони

брали активну участь у подібних конкурсах раніше, тому ділилися своїм досвідом і радили, як краще діяти, щоб досягти результату. Під час підготовки до доповідей вони ставили нам запитання, які реально тренували нас і допомагали бути готовими до будь-яких ситуацій. Ці запитання були досить численними і складними, але саме завдяки цьому на турнірі нам було значно легше, бо ми вже були підготовлені навіть до нестандартних і складних питань. Інші учасники не завжди могли ставити настільки глибокі запитання, тому ми відчували себе впевненіше. Також вони допомагали нам розставляти пріоритети між задачами, що в певній мірі допомогло дійти до рішення через компроміс і знайти певну «золоту середину».

Були моменти суперечок, адже в кожного була своя думка, і кожен намагався її аргументовано відстояти. Але зрештою ми приходили до спільного рішення, орієнтуючись, зокрема, на те, як оцінювали подібні роботи в минулому році і на що звертали найбільшу увагу.

Також важливо, що нам допомагали з організацією: виділяли приміщення, де ми могли збиратися разом і готуватися. Хоча окремо зазначити, що мама Насті також дуже сильно нам допомагала, хоча вона не є керівником, не працює в університеті чи ліцеї. Вона суттєво впливала на підготовку, підтримувала нас і брала активну участь у роботі команди.

Я дуже рада, що поруч були викладачі й наставники з досвідом і великим багажем знань, які підтримували нас і допомагали під час підготовки та турніру.

— **Ким ви бачите себе у майбутньому? Чи плануєте пов'язати життя з математикою, наукою або викладанням, і куди мрієте вступити після навчання?**

А.Р.: – Я бачу себе в майбутньому програмістом, адже інформатика тісно пов'язана з такою точною наукою як математика. Планую вступати на бакалаврат до Київського національного університету імені Тараса Шевченка, на факультет комп'ютерних наук та кібернетики, на спеціальність «Кібербезпека». Маю надію, що гарно складу НМТ та вступлю до університету, який обрала. До того ж на всеукраїнській олімпіаді нам казали, що студенти цього факультету можуть стати членами журі олімпіади з математики. Дуже хочу спробувати себе в цій ролі й продовжувати «співпрацювати» з математикою. Вважаю, що треба робити все, щоб досягти своєї мрії.

С.К.: – Як і більшість людей мого віку, я не можу одразу відповісти на це питання, однак точно знаю, що хотіла б пов'язати своє життя з математикою, попри те, що іноді це буває дуже складно. У мене завжди було відчуття, що я можу займатися чим завгодно, але якщо в цьому не буде математики — я буду не на своєму місці й просто витрачати час. Щодо професії, мене більше приваблює ідея робити щось нове, те, що досі ще не було зроблено, щоб проявити всю свою майстерність і творчість, адже розв'язування математичних задач — це, також, певною мірою, краса. Щодо подальшого місця навчання, я ще не впевнена, хоча вже маю декілька фаворитів. Зрештою, одну з найважливіших ролей у виборі відіграватиме саме можливість максимально розкрити свій потенціал.

Надія Зубленко

Засновник: Житомирський державний університет імені Івана Франка.
Ідентифікатор медіа - R30-04044.
Редактор: Андрій Близнюк.
Коректори: СІЦ.
Верстка: Тетяна Безверха.
© СІЦ (макет редакції).

Адреса редакції: вул. В. Бердичівська, 40, кім. 215а, корпус № 4, Житомир, 10008.
Тел.: (097) 322-09-50.
Електронна адреса: a.blinjuk.zt@gmail.com
Електронна версія газети: <https://zu.edu.ua/universum.html>
Редакція може не поділяти думки авторів публікацій. Редакція залишає за собою право на редагування і скорочення матеріалів. Рукописи не повертаються і не рецензуються. За достовірність фактів, поданих

у матеріалах, відповідальність несе автор, а рекламної інформації — рекламодавець. За якість газети відповідальність несе друкарня. При передруку матеріалів «Універсума» посилання на газету обов'язкове. Листування з читачами ведеться тільки на сторінках газети. Світлина, вміщена у газеті, не обов'язково є прямими ілюстраціями до текстів.
Газета є членом Асоціації професійних журналістів і рекламистів Житомирщини та Асоціації молодіжної преси України.

Електронна версія.
Віддруковано
Адреса
Тел.
Замовлення
Наклад